

సనాతనమైనా, ఆధునికమైనా

మౌఢ్యమంతా ఒక్కటే !

పూర్వకాలంలోని విజ్ఞానికన్నా నేటి శాస్త్రవేత్తకు చాలా విషయాలు తెలుసు. కాలం మారుతూ ఉన్నా వారిరువురి ధ్యేయం ఒకటే. నిజాయితీగా మానవాళి శ్రేయస్సు కోసం కృషి చేసేవారు. కానీ, ఒకప్పటి రుపులు, నేటి మత గురువులు ఒకటి కాదు. నాటి రుపుల జీవన విధానం, ధ్యేయం ఒకరకంగా ఉంటే, నేటి గురువు/ స్వామి/ బాబా/ పీఠాధిపతి/ ముల్లా/ ఫాదర్ల జీవన విధానం మరొకటిగా ఉంది. వీరివి నిజాయితీ లేని అబద్ధపు బతుకులు, రాజకీయ ప్రాబల్యంతో ఆస్తులు కూడబెట్టడం, రేవేలు, మర్దర్లు చేయడం వీరికి మామూలు. ఇక ఒకప్పటి రుపులు సర్వసంగ పరిత్యాగులైనా వారు సమాజానికి, సామాన్యుడికి చేసిన మేలు ఏమీలేదు. తమకు తపశ్శక్తులున్నాయని భ్రమింపజేసి రాజుల మీద అజమాయిషీ చేశారు. అంటే పరోక్షంగా రాజ్యపాలన చేస్తూ పట్టం గడుపుకున్నారు. ఇప్పటి మత గురువులు కూడా పాలకులను ఆకర్షించి, వారిని తమ కాళ్ల దగ్గరికి రప్పించుకుని బలవంతులవుతున్నారు. నిజమే- కాని వారు చేసిన, చేస్తున్న సంఘ విధ్రోహ కార్యకలాపాల వల్ల జనం దృష్టిలో హీనులుగా మిగిలిపోతున్నారు.

- డాక్టర్ దేవరాజు మహారాజు
సుప్రసిద్ధ సాహితీవేత్త, బయాలజీ ప్రొఫెసర్

విజ్ఞాని (శాస్త్రవేత్త) నిచ్చినలోని ప్రతి మెట్టు ఎక్కి పైకి చేరతాడు. రుషి (మత గురువు) కి నిచ్చేనలు, మెట్లు ఉండవు. అత్యశక్తితో తన అంతర్లోకంలో ఒక బాహ్యలోకాన్ని ఊహించుకుంటాడు. అది అతని మెదడు భ్రమించిన వాస్తవం. దాన్నే అతను సత్యాన్వేషణ పూర్తయినట్లుగా భావిస్తాడు. తన అనుభవాల్ని ఈ లోకానికి చెప్పి ప్రయత్నంలో సందేహమిస్తాడు. అతని మీదున్న గౌరవభావంతో జనం స్వీకరిస్తారే తప్ప, ఆ సందేహంతో గాని, అతని భ్రమ పూరిత అనుభవంతోగానీ సమాజానికి జరిగే మేలు ఏమాత్రం ఉండదు. జనానికి అతని మీద గౌరవభావం ఎందుకు కలుగుతుంది? అనంటే- అతను అమిత సుఖాలు వదిలేసి, భవబంధాలు వదిలేసి, ఎక్కడో కీకారణ్యానికి తపస్సు కోసం వెళ్లాడు కాబట్టి, అతను మహనీయుడై ఉంటాడని- జనం భావించేవారు. జనం భావిస్తున్నారని కాబట్టి, వారి నమ్మకాన్ని వమ్ము చేయడం ఇష్టంలేక, రుషి పుంగవులు కూడా తమకేవల సర్వోన్నతమైన శక్తుల్ని ఆ సర్వేశ్వరుడు ప్రసాదించాడని అనుకునేవారు. అటు స్వాముల్లోనూ, ఇటు భక్తుల్లోనూ నిజాయితీ అనేది ఉండేది కాబట్టి, ఒకరి పట్ల ఒకరికి శ్రద్ధాసక్తులు పెరిగేవి. ప్రేమ వాత్సల్యాలు పుట్టుకొచ్చేవి. నాటి గురువులు గొప్ప విషయాలు చెప్పి ఉండొచ్చు. నాటి శిష్యులు వాటిని భక్తి శ్రద్ధలతో విని ఉండొచ్చు, వాటి పట్ల మనకు ఇప్పుడు అభ్యంతరాలు ఉండాలని వనిలేదు. భారతదేశంలో

గొప్ప మునులు, యోగులు, సన్యాసులు, సర్వసంగ పరిత్యాగులు చాలామంది ఉన్నారు. వారి బోధనల వల్ల కొందరికి కొంత స్వాంతన లభించిందేమో గానీ, వాటివల్ల ఏ ప్రగతీ జరగలేదు. సమాజం ఈ 21వ శతాబ్దంలోకి రాలేదు. ఆనాటి ప్రజల ఆరోగ్య రక్షణ కోసం గానీ, దేశ రక్షణ కోసం గానీ వారు నేరుగా చేసిందేమీ లేదు. తమను నమ్మి గురువుగా స్వీకరించిన రాజులకు, చక్రవర్తులకు సలహాలు సూచనలు ఇచ్చి ఉండొచ్చు గానీ- కార్య క్షేత్రంలో నిలబడే వారు ఎప్పుడూ వేరే ఉండేవారు.

ఆ రోజుల్లో కూడా పంట పండించేవారు. పశువులు మేపేవారు, నాగళ్లు చేసేవారు. మట్టి పాత్రలు, లోహ పాత్రలు చేసేవారు. గుడ్డ నేసేవారు, యుద్ధం చేసేవారు- అందరికందరూ వేరే ఉండేవాళ్లు. అప్పుడైనా, ఇప్పుడైనా సమాజం ముందుకు నడిచింది- (శ్రమ శక్తిని ఉపయోగించే వారితోనే! తమ వివేకాన్ని ఉపయోగించి కొత్త పరికరాలు తయారు చేసిన వారితోనే! నూతన ఆవిష్కరణలు చేయగల వారితోనే!..ప్రపంచం ఆధునికతను సంతరించుకుంటూ వచ్చింది. పోనీ ఈ రుపుల వల్ల సమాజంలో ధర్మం, నైతికత కాపాడబడ్డాయా? అంటే అదీ లేదు. మన పురాణాల నిండా అవకతవకలు, అక్రమ సంబంధాలు, విచ్చలవిడితనం ఎందుకుందీ? అంటే- ఆ విషయంలో కూడా ఈ గురుస్వాములు విజయులు కాలేకపోయారని మనకు అర్థమవుతూ ఉంది. విజ్ఞాని తన అంతర్వేతనతో బాహ్యలోకంలోని విషయాల్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. అది ఎప్పటికీ అయిపోయేది కాదు. నిరంతరం కొనసాగుతూ ఉండేదే! కొత్త ఆలోచనలు,

కొత్త ఆవిష్కరణలతో జగతి ముందుకు అడుగేస్తూ వచ్చింది. నాగరికత, ఆధునికతలని సంతరించుకోగలిగింది. అది ఇంకా కొనసాగుతూ ఉంది. కొనసాగుతూనే ఉంటుంది. మానవ శ్రేయస్సుకు మానవుల కృషి ఒకనాటికి అయిపోయేది కాదు. వైజ్ఞానికుడు ఎప్పుడూ బోధనలు చేయడు. ఎవరైనా అడిగితే తన అనుభవాల్ని మాత్రమే పంచుతాడు. ప్రకృతిని, జీవితాన్ని తనదైన కోణంలో విశ్లేషిస్తాడు. జ్ఞాన పిపాసులు ఎవరైనా వాటిని ఉపయోగించుకుంటే బాగుపడతారు. వారే ఆ విషయాల్ని వచ్చే తరాలకు పంచుతారు. తనకు శిష్యులు, ప్రశిష్యులు ఉండాలని గాని, తన అనుభవాలు గొప్ప సుభాషితాలుగా జనం ఆమోదించాలని గానీ వైజ్ఞానికుడు ఆశపడడు. ఆ గుణం రుషి పుంగవులకు, స్వాములకు, అర్చకులకు, ప్రపంచకులకు, సంప్రదాయ పండితులకు, ఇతర మత గురువులకూ ఉంటుంది. 'ఖాళీ గిన్నెలు మాత్రమే ఎక్కువ శబ్దాలు చేస్తాయి'- అనే మాట మనం వీరికి అన్వయించుకుని చూడొచ్చు.

పూర్వకాలంలోని విజ్ఞానిగానీ, రుషిగానీ ప్రేరణ పొందేవారు. సత్యాన్వేషణే తమ ధ్యేయం అని చెప్పుకునేవారు. అంతవరకు బాగానే ఉంది. కానీ వారి ఇద్దరి ప్రేరణలో, ఆలోచనా విధానంలో చాలా చాలా తేడా ఉండేది. రుషులు చెప్పిన సత్యం మార్చికమైంది. నిగూఢమైంది. అది వారి అంతర్వాణి మీద ఆధారపడి ఉండేది. అంతర్వాణి, అతర్వాణి, అంతస్సాక్షి లాంటి మాటలు ఎన్నెన్నో వాడేవారు. ఎన్ని వాడినా స్థూలంగా మనం గ్రహించవచ్చిన విషయమేమంటే- అది వారి మనసులోని మాట/ భావన/ ఆలోచన

ఆదివారం అనుబంధం

2 **27 ఆదివారం,
సెప్టెంబరు 2020**

ಬ್ಯಾಗ್ ಬೆಸಿಕ್ಸ್

చేతిలో ఓ బ్యాగ్ స్త్రీలకు ఎంత
అవసరమో చెప్పక్కర లేదు. అలా అని....
అవసరం కదా అని... ఏదంటే అది
కొనేస్తారా? కొననే కొనరు. నాణ్యత, సైజు,
రంగు, డిజైను... ఇంకా ఎన్నో చూడాలి.
అన్నీ చూస్తే కొన్నా అన్నీ బ్యాగులూ
అందరికీ నవ్వుపు. మరేం చేయాలి? బ్యాగు
కొనుక్కునేటప్పుడు మన అవసరం మాత్రమే
చూడు... ఆ కృతీని చూడా దృష్టిలో
పెట్టుకోవాలి. ఆ క్రమంలో టీసుకోవలసివేసి
జాగ్రత్తమెట్లో చూడాలి!

మీరు పొడుగు కాస్త తక్కువ వుండి, నన్నగా వున్నారనుకోండి. మీరు వాడే బ్యాగులాంటి యాక్సెసరీస్ కూడా చిన్నగా వుండేలా చూసుకోవాలి. మీరు నన్నగా వుంటే గుండ్రటి బ్యాగులు బాగుంటాయి. మీరు కాస్త బొడ్డుగా వుంటే బ్యాక్ టైప్, చతురస్రకారపు బ్యాగులు బాగుంటాయి.

భుజానికి తగిలించుకునే బ్యాగులు నడుం వరకూ మాత్రమే వచ్చేలాంటిది ఏ రకం శరీరాకృతి ఉన్నవారైతేనా బాగుంటాయి. నిత్యం వాడే బ్యాగులు సాధ్యమైనంతవరకు సింపుల్ గా వుండాలి. రకరకాలుగా అలంకరించినవి దొరుకు తున్నాయి. కానీ అన్నీ వాటికి తగినట్లుగా లేనప్పుడు బాగోదు. అదే సింపుల్ గా వున్న బ్యాగైతే అన్నీ రకాల దుస్తుల మీదా బాగుంటుంది.

మన ఆకృతి కాసు పాదపుగా
పురుషులతో పోడినదేలా వుంటే కుచ్చులు,
పువ్వులు, లేసులు లాంటివి అలంకరించిన
బ్యాగులు ఎంచుకోవాలి. సన్నటి మీ నడుము
అందరి దృష్టిని ఆకర్షించా లంటే సరిగ్గా
నడుం డగ్గరకు వచ్చే అందమైన బ్యాగు
కొనుక్కోవాలి.

కాస్త పొట్ట కన్నీస్తుంది పొరపాటున కూడా బ్యాగును భుజంమీది నుండి నడుం మీదికి ఏటవాలుగా బ్యాగు పొట్టమీదకు వచ్చేలా వేసుకోకూడదు. రోజూ వారు కోవదానికి ఎన్ని కొనుక్కున్నా ఒక మంచి బ్యాగు పార్టీలకు తీసుకెళ్ళదానికి పనికొచ్చేది తప్పక కొని వుంచుకోవాలి. సరైన బ్యాగ్ ఎంచుకోవడమే కాదు... దాన్ని అంతే హుందాగా పట్టుకుని నడవడంలోనే అసలు అందమంతా వుంటుంది.

ఇవండీ.... బ్యాగ్ వాడేటప్పుడు
గురుంచుకోవాల్సిన మౌలిక అంశాలు.

మూత్రమే. అది వారి విచక్షణా జ్ఞానాన్ని అనుసరించి ఉండేది. దాన్నే వారు 'దివ్యదృష్టి' అని కూడా చెప్పుకునేవారు. వీరు చెప్పే ఆ మార్మిక సత్యం ఎవరికీ అర్థమయ్యేది కాదు. అది అర్థం కావాలనుకునేవారు రుషిగా మారి తపస్సు చేసి, రుషి చేరుకున్న మానసిక స్థితికి చేరుకున్న వారికే 'సత్యం' గోచరించేది. అలాంటి సత్యాన్ని దర్శించగోరే వారంతా మళ్లీ అలాంటి స్థితిలోకి పోవాల్సిందే. స్థూలంగా చెప్పుకోవాలంటే అందరి కందరు ఒక శ్రమల లోకులలో విహరిస్తే గాని ఆత్మ సాక్షాత్కారం కాదు. సత్యం బోధపడదు. దీన్ని ఎవ్వరూ ప్రశ్నించడానికి ఉండదు. విశ్లేషించడానికి ఉండదు. జన సామాన్యానికి ఈ 'సత్యం' అందుబాటులోకి రాదు. ఇది విశ్వ జనుల ఉమ్మడి ఆస్తి కాదు. ప్రముల్లో బిత్తికే వారికే పరిమితమైంది. అయితే ఇది ఎవరికీ ఉపయోగపడనది!

విజ్ఞానుల- శాస్త్రవేత్తల విషయం వేరు. వారు వాస్తవం లోంచే సత్యాన్వేషణకు పూనుకునేవారు. వారికి ఊహలు, ఆలోచనలు ఉంటాయి. కాని, వాటిని వాస్తవంలోకి మార్చడానికి వారు అహరహం తపిస్తారు. వారి కృషి కళ్ళట్టే, ముక్కు మూసుకుని, సమాధి స్థితిలోకి పోయి చేసే తపస్సు కాదు. జ్ఞానోద్దియాలన్నింటిని మెలకువలో ఉంచి, చుట్టూ ఉన్న జగత్తును, విశ్వాన్ని, పర్యావరణాన్ని, సమాజాన్ని వేయకకళ్ళతో పరిశీలిస్తూనే పరిశోధిస్తుంటారు. వారి పరిశీలనల్లోంచి ప్రతిపాదనలు రూపుదిద్దుకుంటాయి. ప్రతిపాదనల్ని నిరూపించే దిశలో కృషి చేయగా, చేయగా సఫలీకృతమై ఏదో ఒక సత్యాన్ని ఆవిష్కరించగలుగుతారు. ఆ రకంగా పరిశీలనల్ని ప్రతిపాదనల్ని, నిరూపణల్ని వాస్తవంగా దాటుకుని వచ్చిన తర్వాతే అది బాహ్య ప్రపంచానికి తెలుస్తుంది. ఇలాంటి సత్యాల్ని తెలుసుకోవాలంటే విజ్ఞాని- శాస్త్రవేత్త పడ్డ ప్రయాసంతా మామూలు వ్యక్తులు పడనక్కరలేదు. ఆయా శాస్త్రవేత్తలు నిరూపించి చెప్పిన సత్యాల్ని అధ్యయనం చేస్తే చాలు. ఇందులో మార్మికత ఉండదు. సత్యం అందరికీ అందుబాటులోకి వస్తుంది. అందరూ ఆ సత్యాన్ని ప్రశ్నించొచ్చు. విశ్లేషించొచ్చు. ఇది విశ్వ జనుల ఉమ్మడి ఆస్తి అవుతుంది. జాతి, మత, ప్రాంతీయ భేదాలకు అతీతంగా వైజ్ఞానిక సత్యాలు అందరికీ అందుబాటులోకి వస్తాయి. అందరికీ ఉపయోగపడతాయి. ఇన్ని రోగాలకు ఇన్ని మందులు, వ్యాక్సీన్లు వేరు వేరు దేశాల వైజ్ఞికులు

తమ పరిశోధనల ఫలితంగా ప్రపంచ మానవాళికి అందుబాటులోకి తెచ్చారు. ప్రాచీన విజ్ఞానమైనా, ఆధునిక విజ్ఞానమైనా ప్రపంచ మానవులంతా ఒక్కటే అని సైన్సు నిరూపించింది. అందులో జాతి, మత, వర్గ, వర్త, ప్రాంతీయ భేదాలకు తావే లేదు. దాన్ని విజ్ఞతతో మనమందరం గ్రహించాలి- తప్పదు! గ్రహించలేని వారు మూఢుల కింద, మూర్ఖుల కింద జమకట్టబడతారు- అది వేరే విషయం!

విశ్వాసాలు మీద తమ సత్యాన్ని, సత్య సూత్రాన్ని నిలబెట్టుకోవాలనుకునే మత బోధకులకు స్వేచ్ఛ, సమానత్వం, సహకారం, సహనం ఉండవు. వాటిని వాళ్లు ఎప్పుడూ ఏ విధంగానూ ప్రబోధించరు. వివేచన, మానవత్వం, ఆత్మగౌరవం, నిజాయితీ, నిబద్ధత- వారి నిఘంటువులో దొరకని పదాలు. ఏ మాత్రం భేదం లేకుండా, ఏ మాత్రం తేడా లేకుండా ప్రపంచ పౌరులందరి క్షేమం గురించి ఆలోచించే మానవీయ విలువలు ఒకనాటి రుషుల క్యూడా ఉండేవి కావు. ఉన్నా ఆశ్రయించిన కొద్దిమంది పట్ల ఉండేవేమో! పరలోక ప్రాప్తి కోసం పాకులాడే వీరు, జనులందరినీ పావులుగా పరిగణించేవారు. స్పృహలోకి వచ్చేవారు కాదు. ఇతరులను రానిచ్చేవారు కాదు. అదే పద్ధతిని నేటి ఈ ఆత్మాధునిక యుగంలో కూడా మత బోధకులు కొనసాగిస్తున్నారు. “కరోనా నుండి ప్రపంచ జనావళిని రక్షించమని వేడుకోవడానికి, ప్రార్థించుకోవడానికి, ఆశీస్సులు తీసుకోవడానికి ప్రార్థనా స్థలాలు తెరిచామని”- పుచ్చిచోయిన మెదడున్న ఓ పెద్దాయన నెలవిచ్చాడు. దాన్ని నమ్ముదామా? లేదా దేశంలో కోవిడ్ వ్యాధి తీవ్రతను గ్రహించుకుందామా? ప్రార్థించుకోవడానికి ప్రార్థనా

స్వలాలకు వెళ్ళాల్సిన పనే లేదు కదా? అది వారి విశ్వాసానికి సంబంధించిన అంశం కాబట్టి, తమ తమ ఇళ్ళలోనే- మనసులోనే ప్రార్థించుకునే అవకాశం ఉంది. ఓ వైపు దర్శనాలకు వెళ్లిన భక్తులకు, అధ్యక్షులకు కరోనా సోకి మరణిస్తూ ఉంటే కాస్తంతబుద్ధి ఉపయోగించొచ్చు కదా?

ఒకవేళ మనిషి పిచ్చివాడైపోతే వదిలేయడం లేదు కదా? పిచ్చానుపత్రిలో చేరుస్తారు. మనుషులుగా మానవీయ విలువలతోనే తోటివాణ్ణి ఎలాగైనా దక్కించుకోవాలని తాపత్రయపడతాం. మనిషికి వైరస్ సోకితే చికిత్స నందిస్తాం. మనిషే వైరస్‌గా మారిపోతే వదిలేస్తామా? మరింత పకడ్బందీగా చికిత్స చేస్తాం. మనిషికి వైరస్ సోకినా, మనిషి మానసిక రోగిగా మారినా ముఖ్యమంత్రిలు, గవర్నర్లు, ప్రధానులు ఎవరూ రోగ నిర్ధారణ చేయలేరు. పోలీసు, రక్షణ, న్యాయ వ్యవస్థలు కూడా ఇందుకు పనికిరావు. వైద్యులు, విజ్ఞానశాస్త్రం తెలిసినవారు మాత్రమే పనికొస్తారు. వారు మాత్రమే రోగ నిర్ధారణ చేయగలరు. ఇదీ అలాంటిదే - హేతువాద రచయితలు, వైజ్ఞానిక స్పృహ గల సైన్సు కార్యకర్తలు మాత్రమే మనుషుల, సమాహార, సమాజాల రుగ్మతల్ని పసిగట్టి బహిర్గతం చేయగలరు. హెచ్చరించగలరు. ఈ పని కోసం ప్రభుత్వం వీరిని నియమించకపోవచ్చుగాక, ఈ పని కోసం వారికి ఏ విధమైన ఆదాయం లభించక పోవచ్చును గాక - అయినా బాధ్యత గల ఈ దేశ పౌరులుగా వాళ్లు - వాళ్లకై వాళ్లు నిర్దేశించుకున్న పని చేస్తూనే ఉంటారు. వారే ఆవేదనలో, వారి ఆక్రోశంలో, వారి నిజాయితీలో వారి నిబద్ధతలో ఎంత బలం ఉందని చూడాలేగానీ, ప్రస్థిస్తున్నారనో, హెచ్చరిస్తున్నారనో అణగదొక్కాలని చూస్తే ఫలితాలు దారుణంగా ఉంటాయి. సమాజం అనాగరికతలోని అజ్ఞానంలోకి వెళ్లిపోతుంది. ఆ ప్రమాదం తప్పింటే వైజ్ఞానిక స్పృహతో విషయాల్ని ఎత్తి చూపే వైజ్ఞానికుల్ని, వైజ్ఞానిక రచయితల్ని, ప్రచారకుల్ని, కార్యకర్తల్ని ప్రోత్సహించాలి. ఆరోగ్యకరమైన సమాజ నిర్మాణంలో వారందరి నిస్వార్థ సేవల్ని గుర్తుపెట్టుకోవాలి. గుర్తించి వారికేదో గౌరవం అంటగట్టాలని వారేమీ కలలు గనడం లేదు. సమాజం సుబద్ధంగా, చైతన్యవంతంగా, అర్థవంతంగా, హేతుబద్ధంగా మారితే చాలని కోరుకునే అల్ప సంతోషులు వాళ్లు! రాజ్యాంగం స్ఫూర్తిని నిలుపుతున్న వాళ్లు!!

ఆఫీసు పనిలో విసుగా?

ఆఫీసులో ఒక స్టేట్స్ ఎక్కువ సమయం కూర్చుని ఉద్యోగం చేసే వారిలో చిన్నపాటి నిర్దిష్టత చోటు చేసుకునే ప్రమాదం వుందంటున్నారు పరిశోధకులు. అంతేకాక ఆఫీసుల్లో ఎవరితోనూ మాట్లాడకుండా తమ పని తాము చేసుకుంటూ పోయేవారికి కూడా ఉద్యోగం, ఆఫీసు వాతావరణంపై విసు గొచ్చే అవకాశం ఉందంటున్నారు. దీనివల్ల చేసే పనిలో కొంత శ్రద్ధ తగ్గే ప్రమాదముంది. మరో ముఖ్యమైన విషయం ఆఫీసు వాతావరణంలో శుభ్రత లోపించినా, శబ్దకాలువ్యం ఏర్పడినా కూడా పనిపై ఎక్కువ ధ్యాస పెట్టలేరు.

మీరు ఏం చెయ్యాలి?

మీరు పనిచేసే ఆఫీసులో శుభ్రత మీకు ఎంతో ముఖ్యం. మీరే పోసేసే కాగితాలు, వ్యర్థపదార్థాలు కచ్చితంగా చెత్తబట్టలోనే వెయ్యండి. ఉదయం శుభ్రంగా వున్న మీ ఆఫీసు మధ్యాహ్నానికికన్నా చిందరవందరగా తయారయితే కూడా మీకు తెలియకుండానే పని మీద విసుగు ఏర్పడుతుంది.అలాగే ఆఫీసులో అందరూ వాడే

టాయిలెట్స్ కాబట్టి వాటి శుభ్రత విషయంలో కూడా సరైన శ్రద్ధ తీసుకోవాలి. ఆఫీసు ఎయిర్‌కండిషన్స్ అయినప్పుడు, ఎ.సి. మిషన్‌ను నెలకోసా రైనా మెయిటెన్స్‌స్ వారితో చెప్పి శుభ్రం చేయించుకోండి. ఇలా చేయడంవల్ల మీకు తెలియకుండా వచ్చే ఎలర్జిల వంటి బాధ తప్పకుండా. ఎసి రూముల్లో, కార్పొరేట్ల వంటివి కూడా ఎప్పటికప్పుడు శుభ్రపరచాల్సి వుంటుంది. లేదంటే వాటినుండి వచ్చే దుమ్మువల్ల తరచుగా తుమ్ములు, రకరకాల ఎలర్జిలకు గురయ్యే అవకాశం ఉంది. మీరు సీట్లో కూర్చుని నిరంతరంగా పనిచేయాల్సి వచ్చినప్పుడు సుమారుగా ప్రతి నలభై నిమిషాలకు ఒకసారి లేచి చల్లని నీటితో ముఖం కడుక్కోవాలి. అలా చెయ్యడంవల్ల వెంటనే రిఫ్రెష్ అవుతారు. కళ్ళను ప్రత్యేకించి రెండు మూడుసార్లుచల్లని నీటితో కడుక్కోవాలి.

కొంతమంది ఆఫీసులో పక్కవారితో మాట్లాడకుండా ఏకధాటిగా తమ పని తాము చేసుకుపోతుంటారు. ఇది సరైన పద్ధతికాదు. అలాగని పనికిరాని కబుర్లు చెప్పువని కాదు ఎదుటివారు కనిపించగానే నవ్వుతూ నమస్కారమో, గుడ్మార్నింగ్ చెప్పుకుని చిన్నపాటి పలకరింపు వుంటే పనిలో మీ ప్రారంభం ఉత్సాహంగా వుంటుంది. మధ్య దిరామంలో కాఫీ తాగడానికో, టిఫిను తినడానికో వెళ్ళిప్పుడు మీకు తోడుగా మీతో స్నేహంగా వుండే వారిని

వెంటబెట్టుకొని వెళ్ళండి. వారితో మాట్లాడే కాస్త సమయంలోనూ పిచ్చాపాటి కబుర్ల వల్ల మీరు కొంత రిఫ్రెష్ అవుతారు. తిరిగి వచ్చిన వెంటనే మీరు మీ పని చేసే తీరులో వేగాన్ని గమనించొచ్చు.

అలాగే అశ్వీను లంచ్ సమయంలో మీ భోజనాన్ని మీరు తిని కూర్చోవటం కాకుండా అందరితో కలిసి భోజనం చేసేందుకే ప్రాముఖ్యతను ఇవ్వండి. దీంతో మీలోని విసుగు, వత్తిడి తగ్గి అవకాశం వుంటుంది. నెలలో ఒక ఆదివారమో, వీకెండ్స్ లోనో మీ కుటుంబ సభ్యులతో కలిసి కొలిగ్స్ ఇళ్ళకు వెదుతూ వుండండి. ఇలా వెళ్ళేముందు రోజే వారికి తెలియజేయండి. లేకుంటే వారు ముందుగా వేసుకున్న ప్రోగ్రామ్స్ డిస్ట్రిబ్ అవుతాయి. దీనివల్ల మీ కొలిగ్స్ మధ్య మంచి స్నేహసంబంధాలు వెలివిరుస్తాయి.

మీ పుట్టినరోజునాడు కానీ పెళ్లిరోజున కానీ మీరు ఆఫీసుకు వెళ్ళాల్సి వస్తే మీతోపాటు చిన్న స్టీల్ ప్యాకెట్ తీసుకుని వెళ్ళి అందరికీ నోరు తీపి చెయ్యండి. అంతేకాక, సంవత్సరంలో ఒక్కసారిగా ఆఫీసు స్టాఫ్ కుటుంబ సభ్యులతో కలిసి పిక్నిక్ కు వెళ్ళే ఏర్పాటు చేసుకోండి. దీనివల్ల కూడా మీకు ఆఫీసు పని విషయంలో కాస్త వత్తిడి తగ్గి పనిని ఎంతో ఉత్సాహంగా చేయగలుగుతారు.

పాయర్పాక్ దర్శించిన వానకోవెల

తమిళ మూలం:

ఎస్.రామకృష్ణన్,

అనువాదం: జిల్లేళ్ళ బాలాజీ

98666 28639

“చెట్టును తాకకండి.” శామ్యూల్ దాన్ని పట్టించుకోలేదు. చెట్టుకున్న కఠినమైన బెరడును వొలిచి చూశాడు. చెట్టు వయసు కచ్చితంగా వంద సంవత్సరాలు దాటి ఉండొచ్చు. వాసన ఏమీ రాలేదు. ఇలాంటి ఒక విచిత్రమైన చెట్టును అంతకుమునుపు ఎక్కడా చూడలేదు. చెట్టును ఎక్కణ్ణించి గీయటం మొదలుపెట్టాలో తెలియక చెట్టు చుట్టూ తిరుగుతున్నాడు. ఎదురుగా ఉన్న ఎత్తైన ప్రదేశంలో నిలబడే గీడ్డాం అనిపించింది. అంతలో చెక్కకుర్చి తీసుకొచ్చారు. ఆ చెక్కకుర్చిన మోసుకొచ్చిన వ్యక్తి ఒక యువతి.

విన్సెంట్ పాయర్పాక్ అన్న జర్మనీకి చెందిన చిత్రకారుడు ఒక చిరు గ్రంథాన్ని రచించాడు. ఇసుక నాట్యం అన్న పేరు కలిగిన ఆ పుస్తకంలో ఏడు వ్యాసాలున్నాయి. పాయర్పాక్ గురించిన ఎలాంటి వివరాలూ ఆ పుస్తకంలో లేవు. కానీ అతను 1912 నుండి 1919 వరకూ ఏడేళ్లు భారతదేశమంతటా కలియ తిరిగిందనీ, ఈస్టిండియా కంపెనీ చిత్రకారులకు సహాయకుడిగా పనిచేశాడనీ ఆ పుస్తకంలోని వ్యాసాల మూలంగా తెలుస్తోంది.

పాయర్పాక్ 19వ శతాబ్దానికి ప్రసిద్ధి చెందిన తత్వవేత్త. ఒకవేళ విన్సెంట్ తండ్రి తత్వం చదువుకున్న వ్యక్తిగానో, పాయర్పాక్ కు అభిమానిగానో ఉండి ఉండొచ్చు.

పాయర్పాక్ తాను చిరుప్రాయం నుండే మతవిశ్వాసం లేని వ్యక్తిగానే పెంచబడ్డానని ఒక వ్యాసంలో చెబుతాడు. ఒక రచయిత గతాన్ని అతని పుస్తకంలోని వాక్యాల ద్వారా తెలుసుకోవటం పెద్ద కష్టమేమీ కాదు. రచయితలు అనుకున్నా వాళ్ల గతాన్ని దాచిపెట్టటానికి వీలు కాదు. అది నీటిబొట్టు లాగా ఎలాగో కారిపోతుంది.

పాయర్పాక్ గురించిన వ్యక్తిగత వివరాలను అలాగే తెలుసుకున్నాను. నిజానికి అదొక స్వార్థపూరితమైనది. ఒక పొడుపుకథను విప్పటం లాంటిది. పాయర్పాక్ భారత దేశానికి ఎలా వచ్చాడు, అతణ్ణి ఎవరు ఆహ్వానించారు, ఎక్కడ దిగాడు అన్న ఒక్క వివరమూ లేదు.

భారతీయులకు సంబంధించినంత వరకూ తెల్లతోలు వేసుకున్నవాళ్లందరూ ఆంగ్లేయులే. వాళ్లకు జర్మనీయులు, ఐరోపీయులు, ఐరిష్ వాళ్లు, బ్రిటీష్ వాళ్లు అన్న తేడాలు తెలియవు.

పాయర్పాక్ మొదటి వ్యాసం మూడు తలలు కలిగిన ఒక చెట్టుకు సంబంధించింది. పాత పుస్తకాల కొట్లో దొరికిన ఈ పుస్తకాన్ని యాదృచ్ఛికంగా తిరగేసినపుడు ఈ వ్యాసాన్నే మొదట చదివాను. అదే ఈ పుస్తకాన్ని కొనేలా చేసింది.

విచిత్రమైన పుస్తకాలు ఆకారంలో ఏమాత్రం విచిత్రంగా ఉండవు. ఇంకా చెప్పాలంటే అయోమయమైన శీర్షికలతో ఆకర్షణీయంగా లేని ముఖచిత్రం తోటే ఉంటాయి.

ఇసుక నాట్యం అన్న ఈ పుస్తకం యొక్క అట్ట నీలి రంగులో ఉంది. మనిషి తలా లేక గుర్రం తలా అని అర్థం కాలేని ఒక తల ముఖచిత్రంగా చోటుచేసుకుంది. పుస్తకం బెనారస్ లో ప్రచురితమైందన్న విషయం తప్ప మరే వివరాలూ లేవు.

పుస్తకాన్ని కొనుక్కొని పక్కనున్న టీషాపు బెంచీమీద కూర్చుని పేజీ తిప్పాను. పుట్టలో పామున్న విషయం తెలియక చేతిని దగ్గరగా తీసుకెళ్తే పాము బుస ఎలా బయటికొస్తుందో అలా పుస్తకంలోని మొదటి వ్యాసం నన్ను కాటేసింది.

గజార్పాడ్ అన్న కుగ్రామంలో మూడు తలలున్న చెట్టు ఉన్నదనీ, ఆ చెట్టు సమీపానికి వెళ్లటానికి గ్రామప్రజలు భయపడేవారనీ ఆ వ్యాసం మొదలౌతుంది.

జాన్ శామ్యూల్ అన్న చిత్రకారుడు ఆ చెట్టును చిత్రీకరించటానికి వెళ్లినపుడు ఆయనకు సహాయకుడిగా పాయర్పాక్ వెళ్లినట్లున్నాడు. చిత్రాలు గియ్యటానికి ఉపయోగపడే వస్తువులను మోసుకుంటూ వెళ్లటం అతని పని.

ఎక్కడ చెట్టు కనిపించినా పాయర్పాక్ కు ఆశ్చర్యంగా ఉండేది.

“చెట్టు ఒకే సమయంలో అన్ని దిక్కులనూ చూస్తూ ఉంది. అది ఆశ్చర్యం కాదా?” అనిపించేది.

జాన్ శామ్యూల్ కు ఇలాంటి ఆలోచనలు వచ్చేవి కావు. ఆయన ఈస్టిండియా కంపెనీ కోసం భారతదేశంలోని ఎన్నో భూభాగాలనూ, గుళ్లనూ, శిలాలనూ, కోట బురుజులనూ చిత్రాలుగా గీసివ్వటానికి నియమించబడ్డాడు. శామ్యూల్ కు దెబ్బ ఏళ్లకు పైబడి ఉండొచ్చు వయస్సు. కానీ శరీరం ముప్పైఏళ్ల వ్యక్తిలా బలిష్ఠంగా కనిపించేది. ఆయన రోజుకు ముప్పై మైళ్లవరకూ నడవగలడు. ఆయన ఎప్పుడూ నీరసంగా ఉండటమన్నది పాయర్పాక్ చూడలేదు.

శామ్యూల్ బలహీనత స్త్రీలు. ఆయనకు రోజూ రాత్రిళ్లు పడకతోడు కావాలి. ఎలాగో ఒక భారతీయ స్త్రీ దొరికేది. బురద పూసుకుని ఎండలో కూర్చోవటం లాంటిది భారతీయ స్త్రీతో సంభోగం అని ఒకసారి చెప్పాడు శామ్యూల్. పాయర్పాక్ కు అలాంటి అనుభవాలేవీ కలగలేదు. స్త్రీలను దగ్గరగా చూడగానే కనులు తమంతట తాముగా మూసుకుపోతాయని పాయర్పాక్ రాసుకున్నాడు.

శామ్యూల్ ఎంతో సునిశితంగా దృశ్యాలను చిత్రాలుగా గీసేవాడు. ఏ దృశ్యమైనప్పటికీ తాను దాన్ని చిత్రంగా మలిస్తే తర్వాత అది బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యానికి సాంత్వనమిస్తుందని శామ్యూల్ నమ్మాడు. ఒకరకంగా ఆయన భారతదేశంలోని చివరి ప్రాంతం వరకూ బ్రిటీష్ వాళ్లకు సొంతం కావాలనీ, వాళ్లు పూర్తిగా భారతదేశాన్ని పరిపాలించాలనీ కోరుకున్నాడు.

పాయర్పాక్ కు భారతదేశం ఒక విచిత్రమైన ప్రదేశంగానే అనిపించేది. దేవుళ్లు, దేవుళ్లు, దేవుళ్లు. ఇన్నివేలమంది దేవుళ్లు భారతదేశంలో ఎందుకున్నారోనని అతను అర్థం చేసుకోలేకపోయాడు.

అందులోనూ మగవాళ్లు మాత్రమే మొక్కే దేవుడు న్నారని విన్నప్పుడు అది పొడుపుకథగా అనిపించింది. దేవుడు మగవాడా ఏంటి? ఆయన్ను ఎవరు ఆడ మగ అని విభజించింది. మనుషులు చేసిన పెద్ద తప్పు, దేవుణ్ణి ఆడ మగ అని విభజించటమేనా?

భారతదేశంలో ఆడవాళ్లు రహస్యంగా మొక్కే దేవుళ్లు

ఉన్నారు. ఒక్కో దేవుడూ కొన్ని వందల కథలను కలిగి ఉన్నాడు. అవి పెరుగుతూ ఉంటాయి. భారతీయులకు మతం అన్నది తొడుక్కునే చొక్కా కాదు. ఒంటిమీద తోలులా విడదీయలేని అంశం.

మూడు తలలున్న చెట్టున్న గ్రామాన్ని చూడటానికి వాళ్లు వేసవికాలంలో ప్రయాణం మొదలుపెట్టారు.

దుమ్ము రేగే దారులలో నిర్మాసవ్యమైన గ్రామాలను దాటుకుంటూ వాళ్లు ఎడబండిలో ప్రయాణించారు. సన్నని మట్టిరోడ్డు అది. దారిలో చెట్లే లేవు. ఎగుడుదిగుడు బాటమీద ఎడబండి కుదుపేస్తూ వెళ్లసాగింది. బాగా దాహం కలిగిన శామ్యూల్ అసహనమూ, కోపంతో బండివాణ్ణి వేగంగా వెళ్లమన్నట్లు తిట్టసాగాడు.

పాయర్పాక్ బండివాణ్ణి చూశాడు. అతను దేన్నీ పట్టించుకున్నట్టు లేదు. నిదానంగానే నడపసాగాడు. ఎండకాయటాన్నో, ఎండిన పంటనో దేన్నీ అతను గమనిస్తున్నట్టు లేదు.

పాయర్పాక్ ఆ వ్యక్తిని అభిమానంగా చూశాడు. నల్లని శిలలాంటి దృఢమైన ఒళ్లు. పెద్ద కళ్లు. వెడలైన మీసం. సన్నని గడ్డం. అతనికి ఆంగ్లం రాదు. కానీ తెల్లవాళ్ల గురించి బాగానే తెలిసినట్లుంది. అందుకనే మౌనంగా ఉన్నాడు.

శామ్యూల్ భగభగమని మండిపోతున్న సూర్యుణ్ణి శపిస్తూ వచ్చాడు. మూడు తలలున్న చెట్టున్న గజార్పాడ్ గ్రామాధికారి వాళ్లను ఆహ్వానించటానికి గొడుగుతో సహా ఎదురుచూస్తున్నాడు. శామ్యూల్ అతణ్ణి లెక్కపెట్టలేదు. బండ్లో నుండి దిగగానే చెట్టు ఎక్కుడుందని మాత్రం అడిగాడు. ఎంతో వినయంగా శరీరాన్ని ముందుకు వంచి, “బడేమియా తోట పక్కన ఉంది. అది ఒరి చెట్టు కాదు, గ్రామదేవత.” అన్నాడు అధికారి.

“మీ దేవుడు ఎందుకు చెట్టుగా ఉన్నాడు?” అని శామ్యూల్ అడిగినందుకు ఆ అధికారి బదులివ్వకుండా వెలిసెప్పు ఒకటి నవ్వి ఊరుకున్నాడు.

పాయర్పాక్ ఆ వ్యక్తితో, శామ్యూల్ కూర్చోవటానికి ఒక చెక్కకుర్చి కావాలని అడిగాడు. గ్రామాధికారి ఇద్దరు మనుషులతో ఒక చెక్కకుర్చిని తీసుకురమ్మని చెప్పాడు. శామ్యూల్, పాయర్పాక్ ఆ చెట్టున్న చోటుకు నడిచి వెళ్లారు. బాగా బలిష్ఠంగా ఎత్తుగా పెరిగిన చెట్టు. మూడు వేర్వేరు ఆకులతో, కొమ్మలతో పెరిగి ఉంది.

గ్రామాధికారి చెప్పాడు: “మూడు వేర్వేరు చెట్లు ఒకే కాండంలో పెరిగింది. అదే ఆశ్చర్యం.”

శామ్యూల్ ఆశ్చర్యంగా ఆ చెట్టునే దీక్షగా చూశాడు. మూడు రకాలైన ఆకులు. కొమ్మల అమరిక కూడా వేరే విధంగా ఉన్నాయి. ఒక చెట్టులో ఎలా మూడు రకాలైన ఆకులు ఏర్పడతాయి. చెట్టును చుట్టి రాగానే గ్రామాధికారి అన్నాడు:

“చెట్టును తాకకండి.” శామ్యూల్ దాన్ని పట్టించుకోలేదు. చెట్టుకున్న కఠినమైన బెరడును వొలిచి

SUNDAY

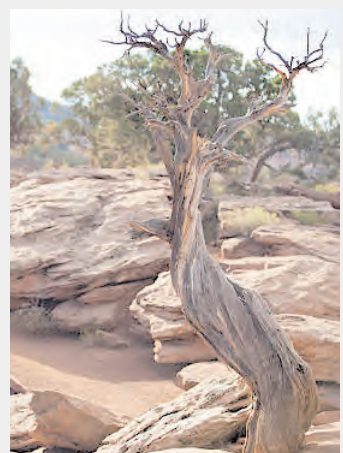
విశాఖాంధ్ర

ఆదివారం
అనుబంధం

27 ఆదివారం,
సెప్టెంబరు 2020

3

పెంకితనం

ఎందుకు భయం?

బతుకురాగం పాడుకుంటూ

నీ ధ్యాసలో నువ్వున్నప్పుడు

వెనుకనుండి వచ్చి కళ్ళుమూసి

ఆనందించే

పని చేతుల

అల్లరి స్వప్న కదూ మృత్యువంటి!

తూరుపు కొండలకేసి

గాలిపటమై ఎగురుతున్నప్పుడు

ఆశల దారపు పోగును చటుక్కున తెంపేసి

మూడో కంటికి కనబడకుండా

నవ్వుకునే

ఎందుకొమ్మల పెంకితనమే కదూ

మృత్యువంటి!

దేహపు గిన్నెలోని

ముగ్గుపిండి ఒలికిపోతేనేం

ఆకాశం తోటలో

నువ్వు నాటిన నక్షత్రాల్లేపూ

వెన్నెల రంగుతో వాకిట్లో ముగ్గెయదానికి!

మృత్యువు

ముగ్గెనే చేతుల్ని మాయం చేయగలదేమో

విశాలమైన వాకిలిని

ముగ్గె మెరవాలన్న నీ బలమైన ఆశని

ధ్వంసంచేసే శక్తి

దానికెక్కడిదీ?

- సాంబమూర్తి లండ.

9642732008

ఆదివారం
అనుబంధం

4

27 ఆదివారం,
సెప్టెంబరు 2020

వెతల కతనం

ఇంకెంత దూరం..చెల్లీ

నీ ఆకలి నడకలు

శిరస్సు పై భారాన్ని
గుండెల్లో బతుకు భయాన్నీ మోస్తూ..

నీ కంటి కొలను నుంచి

ఉరలుతున్న కప్పాడుపులు

నీ వ్యధార్త బాల్మి గాయాలను

యదార్థంగా ప్రస్తుటిస్తున్నాయి

నీ లేత బుగ్గలపై తేలిన

గతుల చారికలు

బడిలో నేర్పుని పాఠాలను

బెత్తం పట్టి నేర్పుతున్నాయి

అలవికాని నీ వెతల వైకల్యాన్ని

ఏ అక్బార్లు నిక్కచ్చిగా ముద్రించలేవు

నీ దైన్యపు రూపురేఖలకు చలించి..

శిలను వీడి ఏ దేవుడూ

నీకు ప్రత్యక్షం కాలేదు

తన గాఢ కళ్ళను పెగల్చుకొని

ఏ దేవతా నీపై దృష్టి సారించలేదు

చిట్టితల్లీ..నీ కన్నీళ్లు నీవే

తుడుచుకోవాలి..

కష్టాల కడలి దాటేందుకు

నీకు నీవే వారధివి

నీ బతుకు రథాన్ని సమర్థంగా

నడుపుకానే..రథ సారధివి

-సునీత గంగవరపు

చూశాడు. చెట్టు వయసు కచ్చితంగా వంద సంవత్సరాలు దాటి ఉండొచ్చు. వాసన ఏమీ రాలేదు. ఇలాంటి ఒక విచిత్రమైన చెట్టును అంతకుమునుపు ఎక్కడా చూడలేదు. చెట్టును ఎక్కజ్జించి గీయటం మొదలుపెట్టాలో తెలియక చెట్టు చుట్టూ తిరుగుతున్నాడు. ఎదురుగా ఉన్న ఎత్తైన ప్రదేశంలో నిలబడే గీడ్డాం అనిపించింది. అంతలో చెక్కకుర్చీ తీసుకొచ్చారు. ఆ చెక్కకుర్చీని మోసుకొచ్చిన వ్యక్తి ఒక యువతి. ఆరడుగులకన్నా ఎక్కువే ఎత్తు ఉన్నట్టుంది. పడునైన కత్తిలాంటి శరీరం. ఎరుపు రంగు చీర కట్టుకుంది. చీరను మొలలో దోపుకుని ఆమె కుర్చీని ఆయన ముందు వేసి కొంగుతో కుర్చీని తుడిచి ఆయన్ను చూసి సమస్యించింది. శామ్యూల్ ఆమె ఎదను సూటిగా చూశాడు. చిన్న పసకాయలను గుర్తుకు తెస్తున్నాయవి.

తన ఎద భాగాన్ని కళ్ళార్చుకుండా చూడ్డాన్ని ఆమె గ్రహించినప్పటికీ సిగ్గుపడలేదు. శామ్యూల్ కుర్చీలో కూర్చుని చెట్టును క్షుణ్ణంగా చూస్తూ ఉన్నాడు. ఈలోపు పొయర్పాక్ బండ్ల నుండి చిత్రాలు గియ్యటానికి ఉపయోగపడే స్టాండు, రంగులు మరియు కుంచెలను దించుకోసాగాడు.

గ్రామాధికారి సందేహిస్తూ అడిగాడు: “సాబ్, ఎందుకు ఈ చెట్టును బొమ్మ గియ్యాలనుకుంటున్నారు?” శామ్యూల్ అతనికి బదులివ్వలేదు. తీక్షణంగా చెట్టునే చూడసాగాడు. పొయర్పాక్ ఆ గ్రామాధికారి ముఖాన్నే చూడసాగాడు. ఆ వ్యక్తి ఏదో విషయాన్ని దాస్తున్నట్టుగా అనిపించింది. శామ్యూల్ తన పెన్సిల్తో నోటుపుస్తకంలో గీతలు గీయటం మొదలుపెట్టాడు. చిన్న నోటుపుస్తకంలో గీసిన తర్వాతే కాన్వాస్‌లో ఆయన చిత్రీకరిస్తాడు. ఇక తన తర్వాత పని ఆయనకు ఆహారం, మంచి నీళ్లు, చెమట పడుతున్నప్పుడు తుడవటం లాంటి పనులు మాత్రమేనని పొయర్పాక్ గ్రహించాడు.

ఆ యువతి పొయర్పాక్ దగ్గరికొచ్చింది. చాలారోజుల నుండి పరిచయమున్నట్టుగా అతణ్ణి చూసి నవ్వింది. తర్వాత అతనికి తెలియని భాషలో ఏదో అడిగింది. పొయర్పాక్ తలాడించాడు. ఆమె నవ్వుతూ అక్కడి నుండి వెళ్లిపోయింది. గ్రామాధికారి అతనితో అరకొర ఆంగ్లంలో చెప్పాడు: “ఇప్పటివరకూ ఈ చెట్టును ఎవరూ బొమ్మ గియ్యలేదు. జాగ్రత్తగా ఉండండి. మీకు ఏమైనా జరగొచ్చు.”

ఏం జరుగుతుంది, ఎందుకు ఈ హెచ్చరిక అని అతనికి అర్థంకాలేదు. ఆ రోజు పగలంతా శామ్యూల్ ఆ చెట్టును చిత్రీకరిస్తూ ఉండిపోయాడు. సాయంత్రమై వెలుతురు తగ్గిపోతూ ఉండటంతో రేపు కొనసాగిద్దాం అనుకొని పనిని సగంలో ఆపేశాడు. ఈలోపు గ్రామాధికారి వాళ్ళు ఉండటానికి ఒక ఇంటిని ఎంపిక చేసిపెట్టాడు. అదొక పూరిగుడిసె. ఆ గుడిసెలో ఉన్నవాళ్ళను ఇంకో గుడిసెలో ఉండమని చెప్పాడు. పొయర్పాక్ అనుకున్నట్టే ఉదయం కుర్చీని తీసుకొచ్చిన యువతి రాత్రి వాళ్ళున్న గుడిసెకు వచ్చింది. శామ్యూల్ ఒక కుక్కను తరుముతున్నట్టుగా పొయర్పాక్‌ను బయటికి తరిమేశాడు.

గ్రామాధికారి ఇంటి బయట ఒక సులకమంచాన్ని వేసుకొని పొయర్పాక్ నిద్రపోయాడు. మరుసటిరోజు ఉదయం శామ్యూల్ గ్రామం పడమరన కనిపిస్తున్న ఒక కూలిన కోటను చూద్దానికి ఒంటరిగా వెళ్ళాడు. పొయర్పాక్ లేవగానే గ్రామాధికారి అతణ్ణికూడా ఆ కోట యజమాని రమ్మన్నట్టు చెప్పాడు. వేడికి పొయర్పాక్ కళ్ళు మందసాగాయి. ఒక ముంత నిండుగా నీళ్ళు తాగాక కోటకి పొయర్పాక్ నడిచాడు. రెండుమైళ్ళ దూరం ఉండొచ్చు. అది ఏ రాజు కోటో తెలియలేదు. కానీ కూలిపోయి నేలమట్టమైపోయింది. ఆ కోటలోని మొండిగోడల మధ్య అతను శామ్యూల్‌ను వెతికాడు. అతను కనిపించలేదు. ఒకవేళ ఇక దేన్నైనా వెతుకుతూ వెళ్లుంటాడేమోనని కూలటానికి సిద్ధంగా ఉన్న ఒక మొండిగోడమీదికెక్కి చూశాడు. అంతా విశాలంగా కనిపించింది. ఉదయపు సూర్యుడు మండిపోతున్నాడు.

పొయర్పాక్ గ్రామానికి మళ్ళీ తిరిగొచ్చాడు. శామ్యూల్ కనిపించలేదు. ఎక్కడికెళ్లి ఉంటాడు? ఆ రోజంతా గ్రామప్రజలు కూడా శామ్యూల్ కోసం వెతికారు. అయినా ఆయన కనిపించలేదు. ఉన్నట్టుండి ఒక వ్యక్తి ఎలా మాయమై పోతాడు? ఏం జరిగుంటుంది ఆయనకు? ఒకవేళ విష సర్పమేదైనా కరచి చనిపోయింటాడేమోనని గ్రామాధికారి అంటూ అంతటా వెతికారు. శామ్యూల్ ఆనవాళ్ళు కూడా కనిపెట్టలేకపోయాడు.

శామ్యూల్ ఎందుకు కనిపించకుండాపోయాడు. ఎక్కడికెళ్లి ఉంటాడు. మరుసటిరోజంతా పొయర్పాక్

వెతికినా తెలుసుకోలేకపోయాడు. శామ్యూల్ గిన్నున్న చిత్రం సగంలో ఆగిపోయింది.

ఉన్నట్టుండి ఆ చెట్టు అతణ్ణి చూసి నవ్వుతున్నట్టుగా అనిపించింది. అది భ్రమా లేక నిజంగానే నవ్విందా. చెట్టు ఎలా నవ్వుతుంది. పొయర్పాక్ అయోమయంగా ఆ గ్రామాధికారిని అడిగాడు: “మీరు దేన్నో దాస్తున్నారు. శామ్యూల్‌కు ఏం జరిగింది?”

“మూడు తలలున్న చెట్టు పవిత్రమైనది. దాన్ని గీయటానికి ప్రయత్నిస్తే ఇలాగే కనిపించకుండాపోతారు. దాన్ని చూచాయితే హెచ్చరిక చేశాను. కానీ దొర దాన్ని పట్టించుకోలేదు.”

“మూర్ఖమైన భావన. చెట్టు శిక్షిస్తుందా ఏం?” అని కోపంగా ప్రశ్నించాడు పొయర్పాక్.

“మిమ్మల్ని ఎవరైనా దిగంబరంగా చిత్రిస్తే మీరు అంగీకరిస్తారా?” అని అడిగాడు గ్రామాధికారి. ఇప్పుడు అతని గొంతు మారినట్టుంది. అతను కోపాన్ని ప్రదర్శిస్తున్నవాడిలా మాట్లాడాడు.

“మనిషీ చెట్టు ఒకటి కాదు.” అన్నాడు పొయర్పాక్.

“అది మీకు. మాకు అలాంటి భేదం లేదు. చెట్టుకు మేము పెళ్లికూడా చెయ్యిస్తాం.” అన్నాడు గ్రామాధికారి.

“చెట్టుకు పెళ్లా?” అన్న అయోమయంతో అడిగాడు పొయర్పాక్.

“అవన్నీ మీవల్ల అర్థం చేసుకోవటానికి వీలుకాదు. బండి తయారుగా ఉంది. మీరు బయలుదేరవచ్చు.” అన్నాడు గ్రామాధికారి.

ఎక్కడికెళ్లా. శామ్యూల్ కనిపించటం లేదని కంపెనీ అధికారులకు సమాచారం అందించాలి. దానితోపాటు

ఇక్కడ జరిగిన విషయాలను క్షుణ్ణంగా రాతపూర్వకంగా సమర్పించాలి. పొయర్పాక్ గ్రామం నుండి సెలవుతీసుకునే ముందు ఆ చెట్టును ఒకసారి ఎగాదిగా చూశాడు. ఏనుగు చెవులు కదులుతున్నట్టుగా మితమైన వేగంతో కొమ్మలు కదులుతున్నాయి.

“ఇండియా దేవుడు నివసించే స్థలం. దీన్ని అర్థంచేసుకోవటం అంత సులభం కాదు.” అని గొణుక్కున్నాడు.

ఈ సంఘటన జరిగిన ఏడవరోజు కంపెనీకి అధికారిక చిత్రకారుడిగా పొయర్పాక్ నియమింపబడ్డాడు. శామ్యూల్ కడుపునొప్పితో గజారీపాడ్‌లో చనిపోయినట్టుగా కంపెనీ రికార్డులో నమోదు చేశారు. అప్పుడినుండి పొయర్పాక్ విచిత్రాలను వెతికి చూడటం జీవితంగా మార్చుకున్నాడని మొదటి వ్యాసం వివరించింది.

× × ×

ఆ వ్యాసాన్ని చదవటం ముగించగానే ఇదొక కథా, జరిగిన సంఘటనా అన్న అయోమయం కలిగింది. ఆ వెంటనే శామ్యూల్‌తో జతకలిసిన యువతే ఆయన్ను చంపి ఉంటుందా అన్న అనుమానమూ కలిగింది. తెల్లవాడిని చంపి పూడ్చిపెట్టి గ్రామస్తులు నాటకమూడుతున్నారనే అనిపించింది. అంతేకాక పొయర్పాక్ ఎలా ఉంటాడు, అతని ముఖం ఎలా ఉంటుందో చూడాలన్న ఆశ ఏర్పడింది. నేనే పొయర్పాక్‌కు ఒక రూపాన్ని ఇవ్వటానికి ప్రయత్నించాను.

పొయర్పాక్ భారతదేశాన్ని అర్థంచేసుకోవటానికి ప్రయత్నించాడు. భారతదేశంలోని దేవతలు ఆకలి కలిగినవాళ్ళు. వాళ్ళకు ఎప్పుడూ పద్ధతిగా ఆహారాన్నివ్వాలి. స్నానం చెయ్యించాలి. భారతదేశ దేవతలు అలంకార ప్రియులు. రకరకాలైన పువ్వులతో అలంకరించుకునేవాళ్ళు. ఉప్పులేని ఆహారాన్ని తినగలిగినవాళ్ళు. దేవుడూ జతగానే నిద్రపోతాడు. భారతీయులను అర్థంచేసుకోవటానికి వాళ్ల దేవతలను అర్థంచేసుకోవటమే సరైన పద్ధతని భావించాను.

పొయర్పాక్ యొక్క తర్వాతి రెండు వ్యాసాలు కాలం దేవతను కామం దేవతనూ వెతుక్కుంటూ వెళ్లినట్టుగా ఉంది. ఆ వ్యాసం ఒకదానిలో ఒక వాక్యం ఇలా స్పష్టంగా

కనిపించింది.

“ఇండియా అంతరంగం ఆవేదనతో కూడినది. అందుకోసమే ఇంతమంది దేవతలు వాళ్ళకు అవసరమయ్యారు.”

పొయర్పాక్ కొంతవరకూ భారతీయులకు దగ్గరగా వచ్చేశాడనే అనిపించింది. “కామదేవతైన మన్మథుడు చెరకును వంచి భనుస్సులా ఉంచుకున్నాడు. క్రింద నుండి పై వరకూ తియ్యవైనది చెరకు. కామం కూడా అలాంటిదే. కామదేవత పువ్వులను బాణాలా విసురుతాడు. కామం ఒంట్లో వికసించే పువ్వు. భారతీయులు అన్నింటినీ బహిష్కరణ చేస్తుంటారు. ఆబాసుపాలు చేస్తుంటారు. రహస్య సైగల్లాగా దారి మళ్లించేస్తారు.” అని పొయర్పాక్ ఏదోదో రాసి ఉన్నాడు.

పుస్తకంలో ఆరవ వ్యాసమే వాసకోవెలకు సంబంధించింది. అదే ఈ పుస్తకానికి ఎంతో ప్రత్యేకమైన వ్యాసం. ఆ వ్యాసాన్ని అతను పైతృం ప్రకోపించిన పరిస్థితిలో రాశాడన్నది మాటల్ని ప్రయోగించిన విధానాన్ని బట్టి తెలుస్తోంది. బెల్లం కాస్తున్నప్పుడు అది పాకంలా మారిపోతుంది. అప్పుడు దాన్ని దారంలా సాగదీయవచ్చు. అలాంటి ఒక భాష నడక...

పొయర్పాక్ రాసిన ఈ వ్యాసం నన్ను కుదిపేసింది. థార్ ఎడారి మధ్యలో ముగింపులేని ఇసుక మైదానంలో ఏడాదంతా వాన పడుతూ ఉండే పురాతనమైన కోవెల ఒకటుంది. ఆ కోవెలమీద ఎప్పుడూ వాన పడుతూనే ఉంటుంది. అంటూ ఆ వ్యాసం ప్రారంభమౌతుంది.

చదివిన వెంటనే ఆ దృశ్యం మనసులో కదలాడసాగింది. ఎంత అద్భుతమైన దృశ్యమది.

ఆ వాసకోవెలను వెతుక్కుంటూ వెళ్ళటం మరణాన్ని వెతుక్కుంటూ వెళ్ళటం లాంటిది. ఎడారివాసులలో కొందరికి మాత్రమే ఆ దారి తెలుసు. వాళ్ళు బయటివాళ్ళెవరినీ అక్కడికి వెంటబెట్టుకెళ్లరు. పొయర్పాక్ ఈ విషయాన్ని వినగానే అదొక పాతకథని మొదట భావించాడు. కానీ ఎడారి గ్రామమైన ఇష్టిపురంలో కలిసిన మేకలు కాసే ముసలివ్యక్తి చెప్పాడు: “ఎవరు చెప్పారు కత అని. వాసకోవెల నిజంగానే ఉంది. ఈ ఎడారి దేవుడుండే ప్రదేశం. ఆ కోవెల దేవుని ఇల్లు.” “అక్కడికి నన్ను తీసుకెళ్లగలవా?” అని పొయర్పాక్ అడిగాడు.

అందుకు ఆ ముసలివ్యక్తి ఇలా అన్నాడు: “నాకు దారి తెలియదు. కానీ రాత్రిపూట ఎడారిలో ఉన్న రోజులలో ఆ వాన పడే శబ్దాన్ని విన్నాను. ఎడారిలో ఒంటెలు కాసేవాళ్ళకు ఆ కోవెలను గురించి బాగా తెలుసు.”

“వాళ్ళను ఎక్కడ కలుసుకోవచ్చు?” అని అడిగాడు పొయర్పాక్.

“సారిబర్లి దగ్గరకు వెళితే వాళ్ళను కలవొచ్చు.” అన్నాడు ముసలివాడు.

పొయర్పాక్ నమ్మకక్యం కాని విచిత్రమైన వాసకోవెలను చూడటానికి సారిబర్లి అన్న ఎడారి గ్రామంకేసి ప్రయాణం మొదలుపెట్టాడు. ఎడారిలో కనిపించే సూర్యుడు మన నగరాలలో, గ్రామాలలో కనిపించే సూర్యుడు కాదు. ఈ సూర్యుడు మధ్యం పిచ్చితో తిరిగే మూర్ఖుడు లాంటిది. మేఘాలులేని ఆకాశం. గుంపుగా చేరి తమంతట తాముగా వృత్తాకారంలో నిలబడే దట్టమైన రోమాలతో ఉండే మేకలు. తక్కువ ఎత్తుతో కట్టబడిన రాతి ఇండ్లు. గుడిసెలు. చిరిగిన బట్టలు ముళ్ళ కొమ్మలకు చిక్కుకొని గాలికి రెపరెపలాడుతున్న ఇసుక మేటలు. దాహంతో తిరగాడే ఒంటెలు. ఎడారిలో దిక్కులు కనిపెట్టటం సులభం కాదు. పక్షులూ, జంతువులకీ దిక్కులు తెలుస్తాయి. ముసలి ఒంటె ఒకటి రోగంతో దారి పక్కన పడుకొని కనిపించింది. దాని కళ్ళల్లో శతాబ్దపు శోకం కనిపించింది.

గాల్లో ఎగురుతున్నట్టుగానే ఇసుక ప్రయాణిస్తూనే ఉంటుంది. ఇసుక ఒక చోటును వదిలి మరొక చోటుకు వెళుతూనే ఉంటుంది. చెట్ల ఆకులపై కూడా ఇసుక కప్పి ఉంది. పెద్ద పెద్ద తలపాగాలు కట్టిన మధ్యవయస్కులు. పొయర్పాక్ సారిబర్లికి చేరుకునేసరికి గ్రామమే నిర్మానుష్యంగా కనిపించింది. పగటిపూట మనుషుల్ని చూడలేమన్నది ఎడారిలోని సాధారణ విషయం. రాత్రిపూటే గ్రామప్రజలు గుమిగూడుతారు. తినటానికి ఏమీ దొరక్కపోవటంతో రాత్రివరకూ పొయర్పాక్ ఎదురుచూశాడు.

పొయర్పాక్ తిరగాడిన ఆ మూడేళ్లలో అరకొరగా హిందీ మాట్లాడటం నేర్చుకున్నాడు. ఆ హిందీలో అతను మాట్లాడిన మాటలు వాళ్ళకేమీ అర్థంకాలేదు. గ్రామప్రజలలో ఒకళ్ళిద్దరు మాత్రమే హిందీ తెలిసినవాళ్ళు.

(మిగతా వచ్చే వారం)

వృద్ధాప్యంలో వ్యాయామం... ఆరోగ్యానికి సోపానం

వృద్ధాప్యం సమీపిస్తున్న కొద్దీ రకరకాల రోగాలు కూడా వస్తాయని చాలామంది భయపడతారు. కానీ అవన్నీ అనవసరపు భయాలే అంటున్నారు. ఈ మధ్య కొత్తగా రీసెర్చి రిపోర్టు తయారు చేసిన సైంటిస్టులు రోగాలు రావడం సహజమే కానీ వాటికి తగిన నివారణలు కూడా ఉన్నాయంటున్నారు. “ఇన్నాళ్ళూ ఆఫీసులో అలసిపోయాను. ఇప్పుడు రిటైర్ అయ్యాను, హాయిగా విశ్రాంతి తీసుకుంటాను” అంటూ శుభ్రంగా తిని మంచంలో విశ్రాంతిగా వుంటారు. పుస్తకాలు చదువుకుంటూ, పూజమీద ఓ రెండు గంటలు, పడక కుర్చీలో పేపరు చదువుకుంటూ, అక్కడ కూడా కాలక్షేపం చేస్తారు. రోగాలు వీటివల్లే వస్తాయంటున్నారు వైద్యులు.

కానీ వయసులో వుండగా వ్యాయామం చేసినా, చేయకపోయినా వార్తకొద్దీ వస్తున్న కొద్దీ తప్పనిసరిగా రోజూ వ్యాయామం అవసరం అంటున్నారు. వ్యాయామం అంటే జిమ్ముకి వెళ్లటం, యోగాలాంటి పెద్ద ఎక్సర్సైజులు చేయకపోయినా చక్కగా నిత్యం నడక చాలా రకాలుగా మేలు చేస్తుంది’ అంటున్నారు.

నడకవల్ల మోకాళ్ళ నొప్పులు, నడుం నొప్పులు వంటివి దూరం అవుతాయి. ముసలితనంలో ఎంతదూరం నడిస్తే అంత ఆరోగ్యంగా వుంటారు. కానీ దురదృష్టం ఏమంటే ముఖ్యంగా మన ఇండియాలో వృద్ధులు ఈ నడకకి వ్యాయామంగా అన్నలు ప్రాధాన్యత ఇవ్వరు. వారి సగం రోగాలకి కారణాలు తక్కువంటున్నారు రిసెర్చి స్కాలర్లు. ముసలితనంలో వ్యాయామం చేస్తే అనవసరంగా ఎముకలు విరిగినా ఎక్కడన్నా పట్టుకున్నా లేనిపోని సమస్యలు తలెత్తుతాయన్న భయం ఒకటి. ముసలివారు జిమ్ముకి వస్తే యువత హేళన చేస్తుందన్న కారణం ఇంకొకటి. కానీ వ్యాయామంవల్ల యువతకి, వృద్ధులకి కూడా ఒకటే రకం అయిన ప్రయోజనాలు వుంటాయన్నది సత్యం. ఇంకా చెప్పాలంటే యువతకంటే వృద్ధులకి చాలా అవసరం అంటున్నారు పరిశోధకులు. ఇంజనీర్ కనక ఆయిలింగ్ చేస్తే అది ఎంత పాతది అయినా ఎంత చక్కగా ఫ్రీగా పనిచేస్తుందో అలాగే శరీరానికి కూడా వ్యాయామం కాళ్ళు ఫ్రీగా కదలికలు కావటానికి పనికి వస్తాయంటున్నారు. శారీరక వ్యాయామం నడక చేసినందున మంచి నిద్ర

పడుతుంది. ఇది కూడా ఆరోగ్యానికి ప్రథమ సోపానం. కండరాల శక్తి పెరిగి బాగా ప్లెక్సిబిలిటీ ఏర్పడుతుంది. నడుం, కాళ్ళు, చేతులు వంగకపోవటం, పట్టుకుపోవటం లాంటివి వుండవంటున్నారు పరిశోధకులు.

చాలామంది మోకాళ్ళ నొప్పులు అంటారు. మళ్ళీ వాళ్ళు వాకింగ్ చేస్తే తగ్గుతాయి కానీ కుదరటంలేదు అని కూడా అంటుంటారు. ‘ఈ వయస్సులో నాకు ఎక్సర్సైజులు ఏమిటి? నేను చాలా ముసలివాణ్ణి అంటారు కొందరు. కాదు మీరు మరి ముసలివారుకారు. అసలు వయస్సుకంటే తక్కువగా కనిపిస్తున్నారు’ అనాలి

ఎదుటివారు. అంతేకాదు మీ వయసును బట్టి ఏరకం అయిన వ్యాయామం అయినా చెయ్యవచ్చు, ఏది చెయ్యకూడదు అన్నది డాక్టరు చెప్తారు. ఆ ప్రకారం చేస్తే రిస్క్ వుండదు. అన్ని వయస్సులవారికి నడక, ధ్యానం చాలా మేలు చేస్తాయి. ఏ రోగం వచ్చినా డాక్టర్ మందులతోపాటు కొన్ని ఎక్సర్సైజులు కూడా తప్పనిసరిగా చెయ్యాలని సలహా చెప్తారు. మోకాళ్ళ నొప్పులకి ఫిజియోథెరపీ అని చేస్తున్నారు. దానితోపాటు ఇంట్లో నిత్యం చేసుకునే వ్యాయామం చెప్తారు. నడక గుండెకి, మధుమేహ రోగులకి మంచిది. అలాగే చాలామంది మెత్తటి డన్లవ్ పరుపుల మీద పడుకుంటారు. దీనివల్ల మెద, కండరాల నొప్పులు వస్తాయి. నడుం నొప్పి వస్తుంది. అందువల్ల ప్లాటూగా

పున్న చెక్కమంచం, బల్లమీద దూదిపరుపు లేదా మెత్తటి దుప్పటి పరుచుకుని పడుకోవాలి. లేదా హాయిగా నేలమీద చాప పరుచుకుని పడుకోవాలి. అప్పుడు నడం, మెదనొప్పులు రావు. శరీరానికి ముఖ్యంగా జాయింట్స్ దగ్గర ఆయిల్ మసాజ్ కూడా చాలా అవసరం. వృద్ధాప్యంలో ఇంటిపట్టునే వుండడంవల్ల తిండిమీద ధ్యాస పోతుంది. కానీ తిన్నది అరగాలి కదా. అందుకే తప్పనిసరిగా వ్యాయామం, లేదా నడక నిత్యజీవితంలో ఒక భాగం చేసుకుంటే ముసలితనంలో కూడా ఆరోగ్యంగా నొప్పులు లాంటివి లేకుండా యాక్టివ్గా వుండవచ్చు.

మనకి మనం చేసుకోవచ్చని కొంతమంది అంటారు. జిమ్లో మెంబర్షిప్పాలికి, వాకింగ్ షూస్ కి డబ్బులు కావాలి. నేను పేదవాణ్ణి అవన్నీ పెట్టలేను అని, అలాంటి వారు రోజూ ఉదయం, సాయంత్రం గార్డెనింగ్ వర్క్ చేయాలి. మనవల్లో సరదాగా ఆటలాడాలి. పార్కుకి వెళ్లి పిల్లల మధ్య కూర్చుని వాళ్ళని అడించాలి. అలాగే కొన్ని యింటిపనులు చేయాలి. బజారుకి వెళ్లి కూరగాయలు తేవటం, మనవల్ని స్కూలుకి తీసుకువెళ్లి తీసుకురావటం, వాళ్ళ ఫీజులు కట్టడం, టీచర్స్ కి కలసి పిల్లల గురించి విచారించటం, కొడుకు కోడలు ఉద్యోగస్తులు అయితే పేరెంట్స్ మీటింగ్స్, అటెండ్ అవటం ఇలాంటివన్నీ చేస్తూ వుండాలి. ఇదంతా కూడా ఒకరకంగా వ్యాయామమే. ఎటొప్పీ శరీరానికి అన్ని అవయవాలకి కదలికలు కావాలి. చమట పట్టాలి. దీనివల్ల అవయవాలన్నీ కండిషన్లో వుంటాయి. బాగా నిద్ర పడుతుంది. ఇతరుల మీద ఆధారపడకుండా వారి పనులు వారు చేసుకోవచ్చు. కొన్ని ఇంటిపనులు, మనుషుల పనులు చేయడం వలన కొడుకు, కోడలికి కూడా రిలీఫ్గా వుంటుంది. మనం కూర్చుని తింటున్నాం అన్న గిట్టి వుండదు.

ముసలితనం రాగానే ఇన్నాళ్ళూ మీకు మేం చేశాం. ఇప్పుడు మీరు మాకు కూర్చోబెట్టి చేయాలి అన్న ధోరణి మంచిదికాదు. చనిపోయేవరకు తింటాం అలాగే తిన్నతిండి అరగడానికి పని చేయాలి.

లీగల్ కాలమ్

నిందితులందరూ నేరస్తులు కారు. కొన్ని కేసుల్లో తప్పుడు తీర్పుల కారణంగా బహుకాలం జైలు జీవితం గడిపిన వాళ్ళున్నారు. కొందరు చెయ్యని నేరానికి శిక్ష అనుభవిస్తూ జైలులోనే కన్నుమూసిన సందర్భాలూ లేకపోలేదు. ఇవన్నీ న్యాయవ్యవస్థలోని లోసుగుల్ని వేరెత్తి చూపుతాయి. కేవలం భారతదేశంలోనే కాదు, ప్రపంచదేశాలన్నిటిలో న్యాయపారబాట్లు (మిస్టేక్స్ ఆఫ్ లా) జరుగుతునే ఉన్నాయి. ఇటీవలే ముప్పై సంవత్సరాలు జైల్లో గడిపిన వ్యక్తిని, నిర్దోషిగా గుర్తించి విడుదల చేసిన సంఘటన వార్తాపత్రికలో వచ్చింది. అయితే, ఇది మన దేశంలో కాదు.

మన దేశంలో విచారణ ఖైదీలు సుదీర్ఘకాలం కటకటాల్లో జీవిస్తున్న దురదృష్టవంతుల గురించి సుప్రీంకోర్టు కలగజేసుకుంది. కొందరిమీద ఆరోపించ బడిన నేరాలకు పదే శిక్షాకాలానికి మించి వాళ్ళ జైలు జీవితం గడవటం సుప్రీంకోర్టు దృష్టికి వచ్చింది. అలాంటి వారిని తక్షణం విడుదల చేయాలని సుప్రీంకోర్టు ఆదేశాలు ఇచ్చింది.

నేరారోపణ అసత్యమైతే, అభిమాంసాలతో కుట్రపూరితంగా ఉంటే, అమాయకులు ముందస్తు బెయిల్ కి ప్రయత్నించవచ్చు. ఈ వాస్తవాలను కోర్టువారి దృష్టికి తీసుకు వెళ్లాలి. గతంలో ఎలాంటి కేసులూ వారిమీద లేకపోవటం కూడా వారికి ఉపకరించే అంశం. ముందస్తు బెయిలు తీసుకోవడం ద్వారా నిందితులు అగౌరవంగా, అరెస్టు కాకుండా,

ముందస్తు బెయిల్ కు కాలపరిమితి

మానసిక వేదన పడకుండా తమల్ని తాము రక్షించుకోవచ్చు. ముందస్తు బెయిల్ (యాంటిసిపేటరీ బెయిల్) పొందడానికి కొన్ని షరతులు విధానాలూ ఉన్నాయి. సదరు వ్యక్తి మీద కేసు నమోదు అయి ఉండాలి. దీనినే ప్రాథమిక రిపోర్టు (ఫస్ట్ ఇన్ ఫర్మేషన్ రిపోర్టు) అంటారు. తనకి అభియోగంలోని నేరంతో ఎలాంటి సంబంధమూ లేదనగల సమాచారం లేక హామీ ఇవ్వగలగాలి. పోలీసులతో సహకరిస్తాననీ, పిలిచినప్పుడు పోలీసుల ముందు హాజరుకాగలనని కోర్టువారికి హామీ ఇవ్వాలి.

కోర్టువారు వీటిని పరిగణనలోకి తీసుకుని ముందస్తు

బెయిల్ మంజూరు చేస్తారు. నేరం విచారిస్తున్న కోర్టులో హాజరుకావాల్సి ఉంటుంది. కోర్టు ఆదేశించిన ప్రకారం, సెక్యూరిటీలు సమర్పించిన తర్వాత బెయిలు మంజూరవుతుంది.

ముందస్తు బెయిల్ కాలపరిమితి: దీనిమీద సుప్రీంకోర్టు కొన్ని మార్గదర్శకాలను జారీచేసింది. ఆ సందర్భంగా జస్టిస్ అరుణ్ మిశ్రా నేతృత్వంలోని ఐదుగురు సభ్యుల రాజ్యాంగ ధర్మాసనం ఇలా వ్యాఖ్యానించింది. ‘ముందస్తు బెయిల్ కోసం ఒక వ్యక్తికి నేరశిక్షాస్పృతిలోని 438 సెక్షను కింద కల్పిస్తున్న ఉపశమనానికి నిర్దిష్ట కాల పరిమితి లేదని, విచారణ ముగిసే వరకు బెయిలు

వర్తిస్తుందనీ - తెలిపింది. పౌరహక్కులు ప్రాథమికమైనవి. అవి ఇతర అంక్షల కన్నా సర్వోత్కృష్టమైనవి. వివాదాస్పద దురుసు అరెస్టుల నుండి ప్రజలను రక్షించడానికి ముందస్తు బెయిల్ ఉపయోగపడుతుందని ధర్మాసనం పేర్కొంది.

అయితే, ముందస్తు బెయిల్ - ఆర్థిక నేరస్తులకు, దేశద్రోహ నేరాలకు పాల్పడే వారికి, మరేదన్నా తీవ్ర అభియోగాలను ఎదుర్కొంటున్న వారికి లభించకపోవచ్చు.

-కాటూరు రవీంద్రప్రివిక్రమ్
ఫోన్: 9849568901

SUNDAY

విశాఖపత్రిక

ఆదివారం
అనుబంధం

27 ఆదివారం,
సెప్టెంబరు 2020

5

వెదురు వృక్షజాతా!
గడ్డి జాతా!

వెదురు ఒకరకమైన పొద లేక చెట్టు అని అనేకమంది అనుకుంటారు. నిజానికి ఇది ఒక రకమైన గడ్డి. ఇది రోజుకు 40సెం.మీ చొప్పున పెరగ గలదు. పూర్తిగా పెరగనిస్తే 35మీటర్ల ఎత్తువుతుంది. దీని ముఖ్యమైన వేరు అడ్డంగా నేలలో ఉంటుంది. వెదురు కొమ్మలు దీనినుండి వస్తాయి. ఇందులో అనేక రకాలున్నాయి. ఇంతవరకూ 500రకాల వెదుళ్ళను పరిశోధించారు. అన్ని రకాల వెదుళ్ళకు నున్నని దృఢమైన గట్టి కాండం ఉంటుంది. అవి చాలా త్వరగా పెరుగుతాయి. చాలా రకాల వెదుళ్ళు ప్రతి యేడు పక్కానికి వస్తాయి. అయితే కొన్ని 100యేళ్లలో మూడు నాలుగుసార్లు మాత్రమే పక్కానికి వస్తాయి. వెదురు మనకు ఎంతో ఉపయోగకరమైనది. దీనితో ఇళ్ళకు కప్పులు, గుడిసెలు, గోడలు కడతారు. చాపలు, బుట్టలు అల్లుతారు. జపానులో తోటమాలలు వెదురును నీటిగొట్టాలుగా వాడతారు. కాగిత పరిశ్రమలో వెదురును ఉపయోగిస్తారు. అనేక దేశాల్లో ఆకు పచ్చని లేత వెదురును కూరగా వాడతారు. కొన్ని చోట్ల వెదురు కర్రలను ఆత్మరక్షణ కోసం వినియోగిస్తారు. ఈ విధంగా వెదురు వల్ల మనకు ఎన్నో లాభాలున్నాయి. ఆగ్నేయ ఆసియా, భారత ఉపఖండం, పసిఫిక్ మహా సముద్ర ద్వీపాలలో ఇది బాగా దొరుకు తుంది. కొన్నిరకాల వెదురు పచ్చివేళ్లలో ఒకరకమైన విషం ఉంటుంది. ఈ విషం వాయువుగా కూడా మారుతుంది. అలాగే కొన్ని వెదుళ్ళ ఆకులలో సిలికా ఉంటుంది. ఈ ఆకులను తురిమి అనేక మందులను తయారుచేస్తారు.

ఆదివారం అనుబంధం

6 | 27 ఆదివారం,
సెప్టెంబరు 2020

సముద్రపు నీరు ఉప్పగా ఎందుకు ఉంటుంది...

సముద్రంలో నీరు ఉప్పుగా ఉంటుందని అందరికీ తెలుసు. అంటే సముద్రపు నీటిలో ఉప్పు ఉంటుంది. ఒక గ్యాలను సముద్రపు నీటిలో పౌండులో నాలుగవ వంతు ఉప్పు ఉంటుంది. అసగా మూడు, మూడున్నర శాతం వరకు ఉప్పు పాలు ఉంటుంది. సముద్రాలన్నిటిలో కెల్ల మధ్యధరా సముద్రము, ఎర్రసముద్రము లలో ఉప్పుపాలు ఎక్కువగా ఉంటుంది. 340 చదరపు కి.మీ. స్థలంలో విస్తరించిన 'మృత సాగరం' లో 11600 మిలియను టన్నుల ఉప్పు ఉంది. ప్రపంచంలోని అన్ని నదులలో ఉన్న ఉప్పును బయటకు తీసినట్లయితే దాంతో 288కి.మీ ఎత్తు, 1.6కి.మీ మందం గల గోడను కట్టవచ్చు. ఇది భూమధ్య రేఖగుండా భూమి చుట్టూ చుట్టటానికి సరిపోతుంది. ఇంత ఉప్పు సముద్రపు నీటిలోనికి ఎలా వస్తుందంటే, భూమి మీద ఇతర ఖనిజములతో పాటు ఉప్పు కూడ ఉంటుంది. వర్షములు పడినప్పుడు ఉప్పు వర్షపు నీటిలో కలసి నదులలోకి వెడుతుంది. నదులు సముద్రములలో కలసినప్పుడు ఉప్పు సముద్రంలోకి చేరుతుంది. సూర్యుని వేడికి సముద్రపు నీరు ఆవిరై వాయుమండలంలో కలుస్తుంది. కాని ఉప్పు సముద్రంలోనే ఉండిపోతుంది. ఆవిరిగా మారిన నీరు మరల వర్షించి నేలపై ఉన్న ఖనిజములతో పాటు ఉప్పును కూడా తనలో కలుపుకొని తిరిగి సముద్రంలోకి చేరుతుంది. ఈ విధమైన బాష్పీకరణం యుగ యుగాలుగా జరుగుతోంది. ఫలస్వరూపంగా సముద్రాలలో ఉప్పు శాతం నానాటికీ ఎక్కువవుతూ వచ్చింది. ప్రస్తుతం సముద్రాలలో ఉప్పు శాతం అంత ఎక్కువ ఎందుకు ఉందో ఇప్పుడు మనకు అర్థం అవుతోంది. రోజూ మనం ఆహార పదార్థాలలోకి వాడుకునే ఉప్పును సముద్రపు నీటి నుంచి లేదా ఉప్పునీటి సరస్సుల నుంచి తయారు చేస్తారు. సముద్రంలో ఉప్పు కనుక లేకుంటే మనకు ఉప్పు వంటి ముఖ్యమైన నిత్యావసర పదార్థం లభించేది కాదు.

రెండో ప్రపంచ యుద్ధానికి 75 ఏళ్లు

(గత సంచిక తరువాయి)

పట్టి కూలిపోయాడనీ, దేశాన్ని యుద్ధానికి సన్నద్ధం చెయ్యలేదనీ, ఎన్ని హెచ్చరికలు వస్తున్నా పట్టించుకోలేదనీ, సైనిక వ్యవహారాలలో కలుగజేసుకుని తన మూర్ఖత్వంతో లక్షలమంది సైనికుల మరణాలకు కారణమయ్యాడనీ ఇలా ఎంతో అసత్య ప్రచారం జరుగుతోంది.

దేశ రక్షణకు స్థాల్స్ తనకున్న స్వల్ప వ్యవధిలో ఏం చేశాడో గమనిస్తే ఇదంతా అసత్యమని మనకు అర్థమవుతుంది. 1931లో రష్యా ఏ కారణాల వలన అత్యంత వేగంగా పారిశ్రామిక దేశంగా అభివృద్ధి చెందాలో చెబుతూ స్థాల్స్, 'మనం అభివృద్ధి చెందిన దేశాల కంటే ఏ, వంద సంవత్సరాలు వెనుకబడి ఉన్నాం. ఈ అంతరాన్ని మనం ఒక దశాబ్దంలో అధిగమించాలి. ఇది చెయ్యకపోతే శత్రువు మనల్ని నాశనం చేస్తాడు' అని హెచ్చరించాడు. అతని సారధ్యంలో 1928-1940ల మధ్య అనేక యుద్ధ పరిశ్రమలతో సహా 9,000 ఫ్యాక్టరీల నిర్మించబడి, ఏబై సంవత్సరాల అంతరాన్ని పది సంవత్సరాలలో అధిగమించడం జరిగింది. ఊహించ సాధ్యం కాని కష్టాలు అనుభవిస్తూ రష్యన్ కార్మిక వర్గం నాలుగు సంవత్సరాల యుద్ధ కాలంలో 4,90,000 ఫిరంగులు, మోర్టార్లు 1,20,000 టాంకులు, స్వయంచలిత ఫిరంగులు, 1,37,000 యుద్ధ విమానాలు ఉత్పత్తి చేసింది. సైన్యానికి అవసరమైన మందుగుండు తయారు చేసి నిరంతరాయంగా అందేలా చూసింది. ఎంతో ముందుచూపుతో స్థాల్స్ వేసిన ఈ పారిశ్రామిక పునాది లేకపోతే యుద్ధంలో విజయం సాధ్యమయ్యేది కాదు.

అలాగే చాలా స్వల్పకాలంలో, విద్యా, వైద్య, సాంకేతిక, సాంస్కృతిక రంగాలలో సోవియట్ యూనియన్ అద్భుతమైన ప్రగతిని సాధించలేకపోతే జర్మనీ ప్రతిఘటించడం సాధ్యమయ్యేది కాదు. సోవియట్ ప్రజల జీవితాలలో ఈ ప్రగతి ఒక మహత్తరమైన మార్పుకు దారి తీసింది. జారిస్టు రష్యాలో కుటుంబానికే పరిమితమైన స్త్రీలు, సోషలిస్టు రష్యాలో సైన్యంతో సహా అన్ని రంగాలలోనూ ముఖ్యమైన పాత్ర నిర్వహించారు. మగవాళ్ళంతా యుద్ధానికి పోయిన పరిస్థితులలో వ్యవసాయభారమంతా స్త్రీలే భరించవలసి వచ్చింది. ఫ్యాక్టరీలలో కూడా సగానికి పైగా స్త్రీలే ఉండేవారు.

భవిష్యత్తులో జరగబోయే భయంకర యుద్ధంలో విజయం సాధించాలంటే చైతన్యవంతులైన ప్రజలందరి సహకారం కావాలనే మార్క్సిస్టు అవగాహనతో సోవియట్ ప్రభుత్వం యుద్ధానికి ముందే కోట్లమంది ప్రజలకు స్త్రీ పురుషులకు సైనిక శిక్షణ ఇచ్చింది. గురిమాసి తుపాకీ పేల్చడంలో, గుర్రపు స్వారిలో, పేరామాట్ సహాయంతో విమానంలోంచి దూడంలో, మంచు మీద స్క్వింంగ్ లో శిక్షణ ఇచ్చింది. ఆ కారణంగానే యుద్ధం ప్రారంభమైన తొలి నెలలలోనే 30 లక్షలమంది సోవియట్ సైనికులు జర్మన్ సైన్యానికి బండిలుగా పట్టుబడినా, స్వల్పకాలంలో, అసంఖ్యాకంగా, అంతరాయం లేకుండా సైన్యాన్ని యుద్ధ రంగాలలోకి దించడం సాధ్యమైంది.

హిట్లర్ ప్రభుత్వంలోని ప్రచార శాఖ అధిపతి గోబెల్స్, 1943 జనవరిలో మాట్లాడుతూ 'ఏదో అద్భుతం జరిగింది. కొత్త సైన్యాలు, నూతన ఆయుధాలూ విశాలమైన సైన్యీనుంచి వస్తూనే ఉన్నాయి. ఒక గొప్ప ఇండ్రజాలికుడు యురల్స్ మట్టిని అసంఖ్యాకమైన బోల్షివిక్ సైనికులుగానూ, ఆయుధాలుగానూ మారుస్తున్నట్లు అనిపిస్తోంది' అని ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఈ రష్యన్ అద్భుతం వెనుకనున్న రహస్యం సోషలిస్టు వ్యవస్థ. కార్మికులలో, కర్షకులలో పీడిత ప్రజల్లో ఈ వ్యవస్థ సృష్టించిన నూతన చైతన్యం. బోల్షివిక్ రష్యాను ఒక రాక్షస వ్యవస్థగా చిత్రించే పెట్టుబడిదారీ దేశాల మేధావులకు ఈ 'ఇండ్రజాలి' ఎప్పుటికీ అర్థం కాదు. రష్యన్ ప్రజలను చైతన్యవంతులను చేసి, జీవించడానికి, పోరాడడానికి, పోరాటంలో ప్రాణాలను త్యజ ప్రాయంగా త్యాగం చెయ్యడానికి పురిగొల్పిన ఉన్నత ఆదర్శం సోషలిజం. కేపిటలిజం తమకు ఎంత క్రూరంగా దోచుకుందో, స్థాల్స్ నాయకత్వంలో సోవియట్ ప్రభుత్వం తమకు ఏ మేలు చేసిందో, హిట్లర్ జర్మనీ సోవియట్ రష్యాను ఓడించి కేపిటలిజాన్ని పునరుద్ధరిస్తే తాము ఎటువంటి దుర్భర జీవితం గడపాలి వస్తుందో గ్రహించారు కనుకనే ప్రజలు 'స్థాల్స్ కోసం, దేశం కోసం ప్రాణాలిస్తాం' అంటూ సింహాల్లా పోరాడారు. స్థాల్స్ ను ఒక రక్త పిపాసిగా, నియంతగా సోషలిజాన్ని ఒక అసమర్థ, నిరంకుశ వ్యవస్థగా ప్రచారం చేసే బూర్జువా మేధావులూ, చరిత్రకారులూ దాచి వుచ్చడానికి ప్రయత్నించే వాస్తవం ఇది. బూర్జువా చరిత్రకారులు ప్రచారం చేస్తున్నట్లు స్థాల్స్ సరరావ

రాక్షసుడే అయితే, రష్యాలో ప్రజాస్వామ్యం అన్నది లేక నియంతృత్వం ప్రజలందరినీ అణచి వేస్తుంటే, ప్రజలు ఈ 'నియంతృత్వాన్ని' కాపాడుకోవడానికి ఎందుకు పోరాడారు అన్న ప్రశ్న మన ముందు నిలుస్తుంది. నియంత అంటే ప్రజా వ్యతిరేకి. ప్రజల అండదండలు లేని వాడు, ప్రజలంటే భయపడే వాడు. తనకు విశ్వాస పాత్రంగా ఉండే అల్ప సంఖ్యాక అధికార వర్గ సహాయంతోనూ, సైన్యం సహాయంతోనూ ప్రజలను అణచి వేస్తూ పాలిస్తాడు. స్థాల్స్ నియంత అయితే నిర్భయంగా కోట్ల మంది సామాన్య ప్రజలను సాయుధం చేసేవాడా? ఇలా కోట్లమంది సామాన్య ప్రజలను నిర్భయంగా సాయుధం చేసేవాడు నియంత అవుతాడా? ఈ బూర్జువా ప్రచారానికి లోనవుతున్న వారు మరొకసారి ఆలోచించాలి. రెండున్నర కోట్ల మందిని కోల్పోయి ఫాసిస్టు జర్మనీ మీద రష్యా సాధించిన ఈ విజయం వలన ప్రపంచం ఎటువంటి ఘోర విపత్తు నుంచి తప్పించుకుందో కూడా మనం తెలుసుకోవాలి.

హిట్లర్ జర్మనీ ప్రపంచంలో నెలకొల్పదలిచిన వ్యవస్థను నూతన వ్యవస్థ (New Order) అంటారు. ఈ నూతన వ్యవస్థ ఏమిటో ఎక్కడా వివరంగా వ్రాతపూర్వకంగా లేదు. కాని హిట్లర్ కలలు కన్న ఈ నూతన వ్యవస్థ ప్రపంచానికి ఒక పీడకల. ఈ నూతన వ్యవస్థలో యూరోపు అంతా నాజీ ఆక్రమణలో ఉంటుంది. ఆర్యులైన జర్మన్లకు మిగిలిన జాతులన్నీ బానిసలై బ్రతకాలి. అన్ని దేశాల వనరులూ, సంపదా జర్మన్ల అవసరాలను తీర్చాలి. స్లావ్ జాతులలాంటివి మానవ జాతి అనిపించుకోవడానికి అనర్హమైన, అవాంఛనీయమైన జాతులు. ఈ జాతులను భౌతికంగా అంతం చెయ్యాలి. ఈ జాతుల్లో మేధావి వర్గం పూర్తిగా తుడిచివెయ్యబడుతుంది. రష్యా, పోలెండుల సంస్కృతి పూర్తిగా నాశనం చెయ్యబడుతుంది. ఆ దేశాల పరిశ్రమలన్నీ జర్మనీకి తరలించబడతాయి. ఆ దేశాల ప్రజలు పొలాల్లో, గనుల్లో, జర్మన్ యజమానుల బానిసలుగా, కూలీలుగా పని చేస్తూ జర్మనీకి సంపద సృష్టించాలి. యూదు మతస్తులను పూర్తిగా నిర్మూలించాలి. రెనిన్ గ్రాడ్, వార్సా, మాస్కో లాంటి నగరాలను ప్రపంచ పటం నుంచి తుడిచి వెయ్యాలి. హిట్లర్ జర్మనీ, 60 లక్షలమంది యూదు మతస్తులను విషవాయువుతో చంపి మృత్యుకర్మారాలలో బూడిద చేసింది. 40 లక్షలమంది సోవియట్ షేరులను జర్మనీలో పని చెయ్యడానికి బానిసలుగా తరలించింది. యుద్ధంలో పట్టుబడ్డ 53 లక్షల సైనికులనూ దారుణంగా హింసించి బానిసలుగా చేసింది. లక్షల మందిని హత్య చేసింది. యూరోపులోనే ఇంత హత్యాకాండ చేసిన జర్మనీ, మన దేశం లాంటి దేశాలను ఆక్రమిస్తే, మన జాతులను జంతువుల కంటే హింసగా గుర్తించి మృత్యుకర్మారాల్లో కోట్లమందిని బూడిద చేసేది. చరిత్ర ఒకటి వంద, రెండు వందల సంవత్సరాలు తిరోగమించేది.

ఫాసిస్టు జర్మనీ అంతమై 75 సంవత్సరాలు గడవిన ఈ సందర్భంలో, అశేష త్యాగాలు చేసి ఇటువంటి ఘోర విపత్తునుంచి ప్రపంచాన్ని కాపాడిన సోవియట్ రష్యానూ, ఆ నాటి సోవియట్ రష్యా ను నడిపించిన బోల్షివిక్ కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన్నీ, ఆ పార్టీ నాయకుడు ఉక్రుమనిషి స్థాల్స్ నూ, మనముందరం ఒకసారి స్మరించుకుని కృతజ్ఞతలు తెలుపుకుందాం!

(సమాప్తం)

పాలను సంపూర్ణాహారంగా చెబుతారు.

పాలను మానవుడు ఎప్పుటి నుంచి వాడు తున్నాడో స్పష్టంగా తెలియదు. అయితే కొన్ని వేల యేళ్ల క్రితమే మానవుడు పాలు ఇచ్చే జంతువులను పెంచవారంభించాడని తెలుస్తుంది. పాశ్చాత్య దేశాలలో ఆవుపాలను తాగుతారు. భారత దేశంలో పాల వాడకంలో సగానికి పైగా గేదెపాలని

పాలలో ఏయే పదార్థాలు ఉన్నాయి

వాడతారు. ఆవు, గేదె, మేకలు పాలు ఇచ్చే జంతువులలో ముఖ్యమైనవి. ఉత్తర ఐరోపాలో 'రైన్ డిర్' అనే జంతువు పాలను వాడతారు. మధ్య ప్రాచ్య దేశాలలో సాధారణంగా మేకపాలే వాడకంలో ఉన్నాయి. మొదటి నుండి పాలను సంపూర్ణ ఆహారంగా పరిగణించారు. నీరు, పంచదార, మాంసకృత్తులు, క్రొవ్వపదార్థాలు, విటమిన్లు, ఖనిజలవణాలు వంటి శరీర పోషక పదార్థాలన్నీ పాలలో ఉన్నాయి. ఆవుపాలలో 87.2శాతం నీరు, 3.7శాతం క్రొవ్వ, 3.5శాతం మాంసకృత్తులు, 4.9శాతం చక్కెర, అనేక ఖనిజ లవణాలు, విటమిన్లు ఉన్నాయి. ఇతర జంతువుల పాలలో పైన చెప్పబడిన పోషకపదార్థాలు వివిధ శాతాలలో ఉన్నాయి. పాలలో ఉన్న క్రొవ్వను వెన్న రూపంలో తీస్తారు. ఈ క్రొవ్వ పదార్థాలు మనకు అధిక శక్తిని ఇస్తాయి. పాలలో ఉన్న మాంసకృత్తులు

పాస్పరస్ వంటి ఖనిజాలు కావాలి. ఇనుము, రాగి, మాంగనీసు, ఉప్పు, అయోడిన్, కోబాల్టు వంటి ఇతర ఖనిజాలు కూడ శరీరానికి ఎంతో ఉపయోగపడతాయి. పాలలో ఎ,బి,సి,డి విటమిన్లు శరీరంలోని విటమిన్లు లోపాన్ని పూర్తిచేస్తాయి. ఈ విధంగా ఆరోగ్యానికి పాలు ఎంతో అవసరమని మనకు తెలుస్తుంది. పాలకు త్వరగా పాడయ్యే గుణము ఉంది. అందువలన పితికిన రెండు గంటలలోగా 10డిగ్రీల సెంటిగ్రేడ్ కు చల్లార్చాలి. మరోచోటకు తరలించేంత వరకు పాలను ఈ ఉష్ణోగ్రతలోనే ఉంచాలి. పాలను వెన్న, జున్ను, మీగడ, ఘనీభవించిన పాలు పాలపొడిగా మార్చుతారు. పెరుగు, మాంసకృత్తులు, లాక్టోజు, మిల్క్-కాసియేషనులుగా కూడ మార్చవచ్చు. ప్రతిరోజూ అనేకసార్లు పాలను కాచినట్లయితే పాలు పులిసిపోవు.

ఆత్మవిశ్వాసం చాలా ముఖ్యమైన ఆయుధం. అది లేనివారికి సమస్యల నుండి దూరంగా పారిపోయే నైజం ఉంటుంది. మనిషి వ్యసనాలు, విలాసాలు, చెడు స్నేహాల నుండి దూరంగా పారిపోవాలి గాని బాధ్యతల నుండి పారిపోకూడదు. మనిషికి వ్యక్తిత్వం సంబంధించి తగినంత అవగాహన ఉంటే ఈ పారిపోయే మనస్తత్వాన్ని దరి జేరనీయదు. పరీక్షల్లో తప్పక తప్పుడం జరుగుతుందనే భావన వచ్చిందంటే ఖచ్చితంగా పరీక్ష తప్పే అవకాశం ఉంటుంది. పోటీ, పోరాటానికి ఆస్కారం లేనిచోట పోటీని సృష్టించుకుని నలిగిపోయి దూరంగా పారిపోవడం నిజంగా అవివేకమే.

పోరాటంలో ఓడిపోతారని తెలియకపోవడం వారి బలహీనత. పోటీ మరియు పోరాటాల్లో పాల్గొనలేనివారు, పోటీలో పాల్గొని పలాయనం చిత్తగించేవారు చాలా బలహీన మనస్తత్వం గలవారే. ఇటువంటి వ్యక్తులు పోరాటము, పోటీలేని రంగంలో తనకు అనుకూలంగా ఉండే వాతావరణంలో తమ శక్తి సామర్థ్యాలను వినియోగించుకోకుండా జీవితాలు గడిపేస్తూ ఉంటారు.

రిస్కు తీసుకోవడం:

తమాషా ఏమిటంటే ఏ పిచుక అయినా సరే తప్పించుకునే మార్గం ఉంటేనే, ఒక గదిలో మేతకు వస్తాయి. పిచుకలు పద్మవ్యూహాన్ని చేదించగలమనే ఆత్మవిశ్వాసం ఉంటేనే ఏ ప్రాంతంలోనైనా సంచరించగలవు. ఇవి చాలా తెలివిగలవి. శత్రువు వీటిని పట్టుకునే ప్రయత్నం చేసినా

దొరకక వక్రమార్గాల్లో ఎగిరిపోతాయి. శత్రువుకి మాత్రం చిక్కువు. పిచుకలు ఏమాత్రం రిస్కు తీసుకోవు. చాలామంది వ్యక్తులు ఈ పిచుక కోవకు చెందిన వారే ఉంటారు. సాహసకార్యాలకు ఎక్కువ చొరవ తీసుకోగల్గినది వ్యక్తి మాత్రమే. జట్టు మనుషులు అంతటి చొరవకు ఇష్టపడరు. రిస్కు తీసుకునే వారే గొప్పవారవుతారు. ప్రమాదమునకు ఎదురుగా వెళ్లే వ్యక్తులు అవసరాన్ని బట్టి ప్రమాదం నుండి రక్షించుకునే మార్గాన్ని ముందుగానే ఎంచుకోవాలి. ప్రమాదాలు సీవైపుకు దూసుకు వస్తున్నప్పుడు ఆ ప్రమాదాలను చేదించగలిగే సామర్థ్యం ఉండాలి. ప్రమాద వేగం కన్నా ప్రవర్తన వేగం అధికంగా ఉన్నప్పుడు ప్రమాదం బారినండి తప్పించుకోవచ్చు. పారిపోయేవానికన్నా ఎదుర్కొనేవాడే ఎక్కువ పిరికివాడు. పిరికివానికన్నా ధైర్యవంతునికి పిరికితనం అధికం. ఎందుకంటే అతడు పారిపోయే ధైర్యములేక ఎదుర్కొంటున్నాడు అనేది వాదము. ప్రతి ఓటమి వైఫల్యమని నిరుత్సాహపడకూడదు. అవన్నీ గెలుపుకు మార్గాలు తెలిపే ద్వారాలని భావించాలి. ఏ బలహీనతలు కారణంగా ఓటమి ఎదురవుతోందో గమనించుకుని వాటిని అధిగమించడం నేర్చుకోవాలి.

ఓటమి ఎందువల్ల?

క్షిప్త సమస్యలను అత్యంత నైపుణ్యంగా పరిష్కరించగలిగి తేలిక సమస్యలు పరిష్కరించ లేకపోవడమే ఓటమి. అంచనా వేసుకోలేని ఏపని అయినా

ఓటమికి దారితీస్తుంది. అవకాశం అందుకోగల వేగం, ఎరుక కొరవడితే ఓటమి ఎదురవుతుంది. ఎంతో జాగ్రత్తగా ఉండాల్సిన చోట చిన్న ఏమరుపాటు కూడా ఓటమి వైపు తీసుకువెడుతుంది. చాలామందికి శక్తి, ప్రతిభ ఉంటాయి. కాని తమలో వాటిని గుర్తించలేని వారికి ఓటమి తప్పక ఎదురవుతూ ఉంటుంది. తగినంత వేగంగా పనిచేయకపోవడం, వేగంగా పనిచేస్తున్నా అందులో తగినంత బిగిలేకపోవడం ఓటమికి కారణాలు అవుతూ ఉంటాయి. ఆలోచనలు ఆచరణలోకి పెట్టలేనివారు ఓటమికి బానిసలవుతూ ఉంటారు. తక్కువ సమయంలో ఎక్కువ ఫలితం ఆశించేవారు కూడా ఓటమి వైపు జరుగుతారు. అదే విధంగా తక్కువ విలువకు ఎక్కువ ఫలితం రావాలని అనుకునేవారు కూడా ఓటమి పాలవుతారు. తాము సామాన్యులే అనుకుంటారు కొంతమంది. మరికొంతమంది తాము గొప్పవారనుకుంటారు. తాము గొప్పవారని భావించేవారు ఎక్కువసార్లు ఓటమి పాలయ్యే అవకాశం ఉంటుంది. తాము సామాన్యులే అనుకునేవారు తక్కువ సార్లు ఓటమి వైపు వెడతారు. ఓటమికి ప్రధాన కారణం తక్కువగా అంచనాలు వేయడం.

విజయసాధన ఎలా?

ప్రతి గెలుపు యాదృచ్ఛికము కాదు. అలాగయితే గెలుపు ఏ ఒక్కరి సొంతము కాదు. ప్రతి గెలుపు ఆవశ్యకమయితే గెలుపు ఒక్కరికే దక్కుతుంది. ఓటమికి కారణాలు వెతకడం కన్నా గెలుపుకు మార్గాలు అన్వేషించుకోవాలి. అవరోధాలు ఉంటే వాటిని తప్పించాలి. ఒకొక్కప్పుడు నిరీక్షణ, నిదానము అడ్డుతీసే విజయాలు తెచ్చిపెడతాయి. ఇతరుల ఆదుర్దాని, నిర్లక్ష్యాన్ని, అజాగ్రత్తలను తమకు అనుకూలంగా మలచుకోవడం వలన విజయం సాధించవచ్చు. ప్రత్యర్థిని గెలవనీయక పోవడం కూడా గెలుపు అవుతుంది. ఎవరి సాహసము, పరాక్రమము మేధ వంటివి క్లిష్ట సమస్యలు ఎదురయినప్పుడే బయటపడతాయి. గెలుపు తరువాత అతిశయం, గర్వము మెదలయితే అవి తరువాత గెలుపులకు అవరోధములుగా నిలుస్తాయి. ఎవరి గెలుపు అనేది కొందరి అంశమైతే, ఎలా గెలుస్తారు అనేది మరొక ఆలోచన అవుతుంది. ప్రతిభలేనేవి దామకుంటూ సమయం దొరికినప్పుడు వాటిని ప్రదర్శించాలనుకోవడం అవివేకం. ప్రతిభలేనేవి నిరంతరం ప్రదర్శిస్తూనే ఉండాలి. ఎక్కువ గెలుపులు తక్కువ ఓటమిలు గలవారు సులువుగా ఉన్నత శిఖరాలు అధిరోహిస్తారు. గెలుపులు, ఓటమిలు సమానంగా గలవారు మధ్యస్థ స్థితిలోనే ఉంటారు. ఎక్కువ ఓటమిలు, తక్కువ గెలుపులు గలవారు ఉన్నత లక్ష్యాలను చేరుకోలేరు.

-డా||సి.వి.సర్వేశ్వరశర్మ

ఫోన్: 9866843982

ఆదివారం అనుబంధం

27 ఆదివారం,
సెప్టెంబరు 2020

7

పేపర్ ను ఎక్కువ కాలం నిల్వ ఉంచితే పచ్చగా, తయారవడానికి కారణం...

చెల్ల కణాల నుండి తీసిన సెల్యూలోజ్ ఫైబర్ ల వల్ల పేపరు తయారవుతుంది. ఒక చక్కటి తెరపైన నీరు, సెల్యూలోజ్ మిశ్రమాన్ని వడకట్టితే వచ్చే ఫైబర్ లే ఒక పల్లవి పొరలా కాగితాన్ని ఇస్తాయి. సెల్యూలోజ్ సహజమైన స్థూల బృహదణువు. దీనికి సూక్ష్మమైన బంధాలు వుంటాయి. ఆమ్లాల సమక్షంలో ఈ బంధాలు ఊరికే తెగిపోతాయి. దీనినే అమ్లజల విశ్లేషణ అంటారు. చెక్కగుంజును కరిగించేందుకు ఎంతో అమ్లాన్ని వాడతారు. ఈ విధంగా గుంజులో మిగిలిన ఆమ్లమే పేపరులో వుండిపోతుంది. ఈ ఆమ్లం వల్లే కాగితం కొద్ది రోజులకు మెత్తబడటం వచ్చుతుంది. సెల్యూలోజ్ అణువులు కొద్ది కాలానికి ఆక్సికరణకు లోనై పేపరు పచ్చగా మారుతుంది. కంటికి కనిపించే కాంతిలో ఈ ఆక్సికరణ జరిగితే దానిని ఫోటోసెన్సిటైజ్డ్ ఆప్టైడ్ అంటారు. సూర్య వికిరణాల్లో అతినిలలోహిత కిరణాలు వుంటాయి. ఈ కిరణాలవల్ల కాంతి విశ్లేషణ పేపరులోని సెల్యూలోజ్ తో జరుగుతుంది. దీనివల్ల సెల్యూలోజ్ లో జరిగిన కాంతి విశ్లేషణం, ఆమ్లజల విశ్లేషణవల్ల పేపరు మెత్తబడటం జరుగుతుంది.

పిల్లల్లో ఆత్మవిశ్వాసం నింపాలి!

ప్రాగ్రాంలో పాల్గొన్న తెల్లవారిని తరువాత వాడి చొక్కా జేబులో చూసుకుంటే 'మీరు మెచ్చుకున్న ఉత్తరం' ఉండాలి. ఆ ఉత్తరం ఆ పిల్లవాడికి బ్రహ్మాండమైన 'టూనిక్'గా పనిచేస్తుంది. వీలు చిక్కినప్పుడల్లా పిల్లలకు 'సక్సెస్ స్టోరీస్' చెబుతూ వుండాలి.

✦ పిల్లల్ని మరొకరితో పోల్చి మాట్లాడకూడదు. ✦ పిల్లలు హుషారుగా, సంతోషంగా ఉండే విధంగా వారి మనసులను రంజింపజేస్తూ వుండాలి. ✦ ఏ పన్నెనా పిల్లవాడు చేయగలడనే ధైర్యాన్ని కలుగజేస్తూ వుండాలి. ✦ ఏ పని అయినా నేర్చు కునేందుకు పిల్లవాడు తయారుగా ఉండేటట్లు పిల్లవాడిని మలచుకోవాలి. పెద్దవారు తమ మాటలు, చేష్టల ద్వారా తమకు తెలియకుండా పిల్లల మనసుపై ఎన్నెన్నో ముద్రలు వేస్తారు. పెద్దల ప్రవర్తనా తీరునుబట్టి వారి పిల్లల్లో వ్యక్తిత్వం జీవం పోసుకుంటుంది. అందుకే పెద్దలు తమ ప్రతిచర్య పిల్లల్ని దృష్టిలో వుంచుకుని చేపట్టాలి.

తమ వల్ల పిల్లల్లో 'ఆత్మవిశ్వాసం' 'నీతి', 'నిజాయితీ', 'పట్టుదల', 'తపన', 'దీక్ష' వంటివి అభివృద్ధి చెందాలని తల్లిదండ్రులు మరచిపో కూడదు. పిల్లలతో మంచి అనుబంధం ఏర్పరచుకోవాలి. పిల్లల్లో ప్రవర్తనాపరమైన లోపాలు కన్పిస్తూంటే వారికి ఏ విషయంలోను తగిన ప్రోత్సాహం అందటం లేదని గమనించాలి. ఇంటా, బయట జరిగే అనేక కార్యక్రమాల ప్రభావం పిల్లలమీద వున్నా పిల్లల దృష్టి ఎప్పుడూ తల్లిదండ్రుల మీదనే కేంద్రీకృతం అయి వుంటుంది. అందుకే తల్లిదండ్రుల గురుతర బాధ్యత పిల్లల పెంపకం విషయంలో ఎక్కువగా వుంటుంది. మనిషి జీవితం లో అతిముఖ్యమైన ఘట్టం తల్లిదండ్రులుగా తయారవ్వడం అయితే, పుట్టిన పిల్లల్ని ప్రయోజకులుగా తీర్చిదిద్ద గలిగితే వారే నిజమైన విజేతలు అవుతారు.

పిల్లలు ధైర్యంగా, ఆత్మవిశ్వాసంతో వ్యవహరించేందుకు తల్లిదండ్రులు పిల్లల పట్ల ఎన్నో శ్రద్ధలు వహించాలి. ముఖ్యంగా పిల్లల్లో అంతర్గతంగా దాగియున్న ప్రతిభలను లేత వయసులోనే గుర్తించి అవి అభివృద్ధి చెందేందుకు పిల్లల్ని ప్రోత్సహించాలి. తమ సమస్యలకు పరిష్కారాలు ఎలా అన్వేషించుకోవాలో వారికి చెప్పాలి.

✦ తప్పు చేస్తే పిల్లల్ని దండించకూడదు. తప్పు అని చెప్పి జీవితంలో తప్పు చేయడం అనేది నేర్చుకోవడంలో ఒక భాగమని చెప్పాలి. ఇతరులు చేసిన తప్పులను గమనించి పిల్లలు అటువంటి తప్పులు చేయకూడదని నేర్చుకునే శిక్షణ వారికి ఇవ్వాలి.

✦ పిల్లలు తరగతి గదిలో ఫస్ట్ వచ్చినా, క్రిడ్ లో గెలిచినా, లేదా మరేదైనా విజయం సాధిస్తే దానిని ఇంట్లో వున్న బోర్డుపై రాయాలి. లేదా ఒక పుస్తకంలో నమోదుచేసి ఇంటికి వచ్చి వెళ్లేవారు చూసేటట్లు ఏర్పాటు చేయాలి.

✦ పిల్లల విజయాలను అభినందించే శైలిలో పెద్దలు వ్యవహరిస్తూ వుండాలి.

✦ మంచి మంచి సూక్తులు, మనసుకు స్ఫూర్తి కలిగించే మాటలను రాసి గది గోడలకు అతికించి వుండాలి. ✦ కష్టపడి విజయం సాధించడంలో అంతులేని తృప్తి వుంటుందని పిల్లలకు తెలియ జేయాలి.

✦ కుటుంబ విషయాలు పిల్లలకు తెలియజేస్తూ వుండాలి. వారి అభిప్రాయాలు తెలుసుకుంటూ వుంటే తమ మాటలకు విలువ వుందని పిల్లలు జాగ్రత్తగా ఆలోచించి అభిప్రాయాలు చెబుతూ వుంటారు. ✦ అవకాశం చిక్కినప్పుడల్లా నాటికల్లో, వక్రత్వపు పోటీల్లో, బహిరంగ సభల్లో కూడా పాల్గొనే అవకాశాన్ని పిల్లలకు కలుగజేయాలి. దీనివల్ల వారిలో సభా పిరికితనం పోతుంది.

✦ సమస్యలు ఎదురైనప్పుడు పారిపోకుండా ధైర్యంగా, స్వతంత్రంగా వాటిని ఎదుర్కోగల ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెద్దలు పిల్లల్లో కలుగ జేయాలి. అలాగే ఏ చిన్న విజయం పిల్లలు సాధించినా ఆ రోజున ఇంట్లో పండుగ వాతావరణాన్ని సృష్టించాలి. పిల్లలకు లక్ష్యం నేర్పడం దాని సాధన దిశలో కృషి చేయమని ప్రోత్సహించడం చేయాలి.

✦ రాత్రి స్కూలు వార్షికోత్సవంలో పిల్లవాడు దాన్న్

ఆదివారం
అనుబంధం

8

27 ఆదివారం,
సెప్టెంబరు 2020

ఎంతెంత?

ఒక చేప పొడవు 45 సెంటీమీటర్లు. దాని తల, తోక సమానమైన పొడవు కలిగి ఉన్నాయి. దాని తల, తోక కలపగా వచ్చే పొడవుకు మరో తలను కలిపితే మధ్య భాగం పొడవు వస్తుంది. మరి ఆ చేప తల, తోక, మధ్య భాగం పొడవులు ఎంతెంతో చెప్పగలరా?

ధృత్యధ్వంశం ౬౭ ౦౫:౫౫:౫౫ 'ధృత్యధ్వంశం' ౫౫:౫౫:౫౫ '౫౫:౫౫:౫౫'

అంతా
లవర్స్

వెంకట్, శంకర్ క్లాసులో కూర్చుని పిచ్చాపాటి మాట్లాడు తున్నారు. 'మా అమ్మానాన్నలతో విసిగి పోతున్నారా' అన్నాడు వెంకట్.

'ఏమైందిరా' అని అడిగాడు శంకర్. 'రాత్రి చదువు కుంటుంటే.. నిద్ర పొమ్మని తిడతారు.. పొద్దుట పడుకుంటే.. లేచి చదువుకోమని కేకలు వేస్తారు' అని చెప్పాడు.

ఎక్కువ మాట్లాడను

సుబ్బారావు : నేనెప్పుడూ ఎక్కువ మాట్లాడను. వెంకట్రావ్ : నాకు తెలుసు. నీకు పెళ్లయిందిగా.

మన ఆలోచనలే మనల్ని మలుస్తాయి. అవి మనలని ఎలా రూపొందిస్తే అలానే వుంటాం. మన ఆలోచన రూపమే మనమన్నమాట. కాబట్టి ఆలోచన దగ్గర జాగరూకతతో వుండాలి.

-వివేకానంద

కోకిల గానం... కాకి అరుపు

ఒక చెట్టు మీద ఒక కాకి, ఒక కోకిల ఉండేవి. కోకిల పెట్టిన గుడ్డును కాకి పొదిగి పిల్లలను తయారు చేస్తుంది కాబట్టి, కాకితో కోకిల సఖ్యతగా వుండేది, లేదంటే కాకితో స్నేహంగా వుండటం కోకిలకు ఇష్టం వుండేది కాదు, కాకి మాత్రం ఏ మాయా మర్మం లేకుండా కోకిలతో స్నేహం చేస్తుండేది, కోకిల "తన గానం వల్లే ప్రపంచం సంతోషంగా వుంటుంది, తన గానమును మించిన గానం లోకంలో లేదు" అని అనుకునేది. కాకి మాత్రం "కోకిల కూత చాలా బాగుంటుంది కోకిల లాంటి మిత్రుడు దొరికినందుకు ఆనందంగా వుంది" అని అనుకునేది. చాలా సార్లు కాకిలేని సమయం చూసి కాకి గుడ్డును కాకి గూడు నుండి క్రిందికి తోసేసి, శునకానందం పొందుతుండేది కోకిల. కాకికి అనుమానం వచ్చి "నీ గుడ్డు పట్టులో భద్రంగా వున్నాయి, నా గుడ్డు ఏమయ్యాయి" అని కోకిలను అడిగితే "ఏమో నాకు తెలియదు మిత్రమా బహుశా కోకిలల అవసరం వుందని నా గుడ్డును కాపాడి, నీ గుడ్డును పాడు చేస్తుంది ఏమో ప్రకృతి. ఎందుకంటే కాకి గోల ప్రకృతి కూడా భరించలేదు కదా" అని హేళనగా మాట్లాడు తుండేది. కాకి అరుపు కర్ణ కరోరంగా వుంటుంది. నిజానికి నీ అరుపు అంటే నాకు అసహ్యం, కానీ నీవు నా గుడ్డు పొదగడానికి పనికి వస్తున్నావు కాబట్టి నీ అరుపు భరించక తప్పదంటేదు నాకు" అని చులకనగా మాట్లాడుతుండేది.

కాకి మాత్రం "మిత్రమా నీకు ఇష్టం లేని పని నేను చేయను, నా అరుపును అదుపులో ఉంచుకుంటాను" అని వినయంగా అంటుండేది. ఒకరోజు చెట్టు మీదకు ఒక గండుపిల్లి వచ్చింది, ఆ పిల్లి చాలా బలమైనది, తెలివైనది, "ముందు కాకిని తినేస్తే కోకిలను కాపాడే నాధుడే వుండడు", అని అను కుంటూ కాకి మీద దాడి చేసింది. కాకి ప్రాణ భయంతో అరుస్తుంటే కోకిల కనీసం పట్టించు కోలేదు, "మిత్రమా నన్ను కాపాడటానికి నీ కూత ద్వారా మిగతా పక్షులను పిలు" అని కాకి ఎంత బ్రతిమిలాడినా అంతగా పట్టించుకోకుండా మొహా మాటానికి చిన్న కూత కూస్తూ తమిషా చేసింది, చూసింది కోకిల. కాకి తన ప్రాణాలు కాపాడు కోడానికి తనకున్న ఒకే ఒక ఆయుధం తన అరుపు కాబట్టి బిగ్గరగా అరిచింది. వెంటనే తోటలోని కాకులే కాకుండా ఇరుగు పొరుగు తోటల్లోని కాకులు కూడా వచ్చి గండుపిల్లిని బెదిరించి కాకిని కాపాడాయి. రెండోరోజు కాకులతో పెట్టుకుంటే నూకలు కూడా దొరకవని, కోకిల మీద పడింది గండుపిల్లి. కోకిలకి ముందురోజు కాకికి తాను చేసిన అవమానం గుర్తుకొచ్చి, తన ప్రాణాలు కాపాడు కోడానికి కాకి సాయం అడగడానికి సిగ్గుపడింది. తన తోటి కోకిలలు వచ్చి తనను కాపాడతాయి అని అపోహ పడి కుహూ.. కుహూ అని వయ్యారంగా కూయడం మొదలు పెట్టింది. కూతకు కూతే సమాధానం

కథ

అనుకొని, తోటి కోకిలలు ఈ కోకిలను కాపాడటానికి రాలేదు పైగా కోకిల గండుపిల్లి భయంతో బిగ్గరగా అరిస్తే మిగతా కోకిలలు అంతకన్నా గట్టిగా అరిచేవి తప్ప తోటి కోకిల ఆపదలో వున్నట్లు వుందని గ్రహించలేక పోయేవి, కోకిల దుస్థితి చూసి జాలి పడిన కాకి ముందు రోజు కోకిల చూపిన బెట్టుతనాన్ని పట్టించుకోకుండా, ఇక్కడ నా మిత్రుడు ఆపదలో వున్నాడు రండి కాపాడండి అన్న సంతేతం! అనిపించే విధంగా అరుస్తూ మొత్తం కాకులను కూడగట్టి, పిల్లిని తీవ్రంగా గాయపరిచి పిల్లి మరెప్పుడూ ఆ చెట్టు చాయలకే రాకూడదు అన్నట్లు పిల్లిని భయపెట్టి తరిమేసింది, కోకిల తన తప్పు తెలుసుకొని కాకిని క్షమపణ కోరి "కోకిల కూత సంతోషానికి పనికివస్తే, కాకి అరుపు విషవాన్ని తిరుగుబాటుని తెస్తుంది. ఇతరులకు సాయపడు తుంది" అని మెచ్చుకొని కాకుల ఐక్యత, గొప్ప తనాన్ని, సాయం చేసే గుణాన్ని ఒప్పుకొని అప్పటి నుండి హృదయ పూర్వకంగా కాకితో స్నేహంగా ఉంటానని తన పిల్లల మీద ప్రమాణం చేసి చెప్పింది. కాకి కోకిలను అక్కున చేర్చుకుంది.

-మీగడ వీరభద్రస్వామి

చిత్రమైన చీకటి గుహ

అమెరికాలోని కన్యాస్ రాష్ట్రంలో రాక్‌ట్రెడ్జ్ మెమోరియల్ స్టేట్ పార్కులో అందరినీ ఆకట్టుకునే ఓ విచిత్రమైన చీకటి గుహ ఉంది. కళ్లు చింపుకున్నా కాసరాని పొడవైన ఈ చల్లటి గుహను 'డెవిల్స్ బస్ బాక్స్'గా వ్యవహరిస్తారు. ఆరుమైళ్ల పొడవున్న ఈ గుహ పైకప్పు కొన్ని ప్రదేశాల్లో మరీ కిందకి వాలి ఉంటుంది. గుహను సందర్శించే అన్నే పక్షులు కిందకి వంగి పైకప్పుమీద చేతులాన్ని ముందుకు పాకుతూ వెళ్తాలి. ఎన్నో గట్టిలం జాతులు, ముఖ్యంగా అంతరించిపోతున్న బూడిదరంగు గట్టిలాలకు వలస గృహంగా ఈ డెవిల్స్ బస్ బాక్స్ ఉపయోగపడుతోంది. అంతేకాదు, కనుమరుగైపోతున్న ప్లాటీ హెల్మింథిస్ వర్గానికి చెందిన ప్లాట్‌వార్మ్ అనే క్రిములకూ ఆవాసంగా మారడం విశేషం.

దొంగెవరు?

సోము, రాజు అన్నదమ్ములు. వీరిద్దరిలో ఒకరు పూర్తిగా అబద్ధాలే చెబుతారు. మరొకరు అన్నీ నిజాలే చెబుతారు. అయితే ఎవరు ఏం చెబుతారన్నది మాత్రం కచ్చితంగా తెలీదు. ఓ రోజు వీళ్ల ఇంటికి దగ్గరలో ఉన్న బ్యాంకులో దొంగతనం జరిగింది. ఎరుపు, తెలుపు రంగు టోపీలు పెట్టుకున్న ఇద్దరు వ్యక్తులు పారిపోవడం పోలీసులు చూశారు. వారి వెంట జీపుతో వెళు తుండగా దారిలో రాజు కనిపించాడు. ఆ దొంగతనానికి రాజు ప్రత్యక్షసాక్షి. దాంతో పోలీసులు రాజును ప్రశ్నించారు. ఈ విషయాన్ని సోము ఇంటికి వచ్చి వాళ్ల అమ్మతో 'ఎర్రటోపీ పెట్టుకున్న వాడే దొంగ అని రాజు పోలీసులకు చెప్పాడట' అన్నాడు. ఇంతకీ దొంగ ఏ రంగు టోపీ పెట్టుకున్నాడో చెప్పగలరా?

జ్యోతి గృంథశాల : యజ్ఞ

మొట్టమొదటి నిఘంటువు ఎప్పుడు..ఎక్కడ...

నిఘంటువును ఇంగ్లీషులో 'డిక్షనరీ' అంటారు. డిక్షనరీ అనే పదం 'డిక్షనేరియస్' అనే లాటిన్ శబ్దం నుండి వచ్చింది. డిక్షనేరియస్ అంటే 'మాటల సమదాయము' అని అర్థం. నిజానికి, నిఘంటువు ఒక పుస్తకం. అందులో ఒక భాషకు చెందిన మాటలను అక్షర క్రమంలో రాస్తారు. వాటి ఉచ్చారణలు, అర్థాలు, వ్యుత్పత్తులను తెలిపే పుస్తకం. నిఘంటువు మనం ఈనాడు చూసే రూపంలోకి రావటానికి దీనికి చాలా కాలం పట్టింది. ప్రపంచంలో మొట్టమొదటి నిఘంటువును లాటిన్ భాషలో 1225లో జాన్ గార్డెండు అనే ఆంగ్ల పండితుడు రాశాడు. ప్రప్రథమ ఆంగ్ల భాషా నిఘంటువును 1552లో రిచర్డ్ హలోయేట్ తయారు చేశాడు. ఈ నిఘంటువులో మొదట ఆంగ్లపదాలు, తర్వాత వాటికి ఆంగ్లంలో అర్థాలు, ఆ తర్వాత వాటికి లాటిన్లో సమానార్థాలు ఉన్నాయి. ఇది బాగా ప్రచారంలోకి వచ్చింది. కాని అధిక ధర వలన అందరూ

కొనలేకపోయారు. ఆ తరువాత బజారులోకి తక్కువ వెల గల నిఘంటువులు అనేకం వచ్చాయి. ఈనాడు ప్రపంచంలో అతి పెద్ద నిఘంటువు అయిన 'ఆక్స్‌ఫర్డు ఇంగ్లీషు డిక్షనరీ' లో 12 భాగాలు 15,487 పుటలు ఉన్నాయి. 1884 నుండి 1933వరకు ఇందులో పెద్దగా మార్పులు రాలేదు. అయితే 1933లో 963పేజీలను జోడించారు. 1974లో మరో రెండు భాగాలను చేర్చారు. ఈనాడు అనేక రకాల నిఘంటువులు లభిస్తున్నాయి. ఉదాహరణకు విద్యా నిఘంటువు, న్యాయశాస్త్ర శబ్దకోశము, వంశావళి నిఘంటువు మొదలైనవి. ఈ నిఘంటువులు అక్షరకమాల క్రమంలో తత్సంబంధమైన విషయాలను వివరిస్తాయి. నేడు మూడు, నాలుగు భాషల నిఘంటువులు కూడా లభిస్తున్నాయి. విద్యార్థులకే కాక ఇతర రంగాలలోని వారికి కూడా ఇవి ఎంతో ఉపయోగకరమైనవి.